Mîndria de a putea afirma:

Purtăm cu demnitate tradițiile muncitorești ale Reșiței

La Reșița, totul pulsează în ritmul pregătirilor pentru a cinsti două secole de existență industrială pe malul Birzavei. De la bilanțurile obișnuite la angajamentele reformulate pentru a exprima cît mai fidel posibilitățile confirmate de vreme, de la însemnele festive rotind deasupra orașului pînă la rondurile de flori inscripționind aceleași date — „REȘIȚA 200" — totul sugerează apropierea zilei cînd furaliști și strungari, oțelari și bobinatori, laminoriști și lăcătuși se vor întîlni sub arcada jubiliară.

„ÎN DOUĂ SECOLE DE EXISTENȚĂ, PE PORȚILE REȘIȚEI INDUSTRIALE AU IEȘIT CANTITĂȚI IMPRESIONANTE DE FONTĂ ȘI OȚEL, UN SORTIMENT EXTRAORDINAR DE BOGAT ÎN PRODUSE, DE LA MOTOARE DIESEL PENTRU TRACȚIUNE FEROVIARĂ, LA COMPRESOARE DE AER, DE LA HIDRO ȘI TURBOAGREGATE DE DIFERITE MĂRIMI LA PODURI RULANTE ȘI MACARALE GRELE, UTILAJE COMPLEXE PENTRU ÎNZESTRAREA ECONOMIEI NAȚIONALE SAU PENTRU EXPORT. ÎN TOT ACEST TIMP ÎNSĂ REȘIȚA A CONSTITUIT UN PERMANENT LABORATOR DE FORMARE ȘI CREȘTERE A OAMENILOR, O ADEVĂRATĂ ȘCOALĂ DE CADRE DE CARE NOI CEI CARE AM URMAT-O VOM RĂMÎNE TOTDEAUNA MÎNDRI".

Am așezat cuvintele lăcătușului Iosif Waniger, Erou al Muncii Socialiste, drept motto al discuțiilor noastre cu tinerii din cele două întreprinderi reșițene. Fiecare s-a grăbit să ne sublinieze virtuțile educative ale uzinei în care lucrează. Toți tinerii cu care am stat de vorbă, spunîndu-ne ce înseamnă uzina în viața lor, au ținut să formuleze ce datorează ei uzinei, oamenilor de la care au învățat meserie, în vecinătatea cărora s-au maturizat. Și în egală măsură ce se simt ei obligați să facă în continuare pentru a întreține spiritul muncitoresc, polivalent educațional al Reșiței.

PAGINA A 3-A

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6912 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 7 AUGUST 1971

FIECARE ORGANIZAȚIE U.T.C. — UN COLECTIV DE LUPTĂ PENTRU EDUCAȚIA COMUNISTĂ A TINERILOR

A început, zilele acestea, o amplă dezbatere asupra sarcinilor ce decurg pentru Uniunea Tineretului Comunist din măsurile adoptate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. privind îmbunătățirea activității politico-ideologice, din Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea de lucru a cadrelor din domeniul ideologiei, al activității politice și cultural-educative; o dezbatere cu întreg efectivul de aproape două milioane și jumătate de membri ai Uniunii Tineretului Comunist privind îndatoririle de mare răspundere ce revin organizației revoluționare de tineret, tineretului însuși, pentru transpunerea în viață a acestui grandios și complex program de educare comunistă a poporului, de făurire a omului nou.

Integrată unui efort general de asimilare și înfăptuire practică a bogatului lor conținut de idei, dezbaterea acestor documente de partid are pentru Uniunea Tineretului Comunist semnificația unui moment deosebit; a unui moment chemat să determine, printr-o matură și profundă analiză asupra întregii activități desfășurate, printr-o evaluare în spiritul înaltei exigențe revoluționare pe care o promovează partidul, a tuturor formelor și metodelor de muncă, ridicarea pe o treaptă superioară a muncii de educație comunistă a tineretului, afirmarea mai activă a Uniunii Tineretului Comunist în viața social-politică, pe măsura rolului și atribuțiilor cu care a fost investită de partid.

Sintetizînd, într-o continuare firească a liniei generale stabilită de Congresul al X-lea al P.C.R., problemele teoretice fundamentale ale societății noastre, sarcinile și căile de acțiune pentru dezvoltarea conștiinței socialiste, Expunerea secretarului general al partidului acordă, se știe, o atenție deosebită formării și educației tineretului. Chemarea pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat-o tinerei generații de a fi totdeauna în primele rînduri ale luptei pentru înfăptuirea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru victoria comunismului, exprimă elocvent încrederea manifestată în tineretul patriei noastre, în capacitatea sa de a se mobiliza și participa activ la realizarea sarcinilor stabilite de partid. Acestei chemări, reprezentînd un mandat de înaltă răspundere politică acordat Uniunii Tineretului Comunist, tineretul i-a răspuns cu mîndrie și satisfacție printr-un angajament unanim de a-și intensifica eforturile în muncă și la învățătură, de a se situa totdeauna la înălțimea încrederii și grijii ce i se poartă. Actuala dezbatere constituie astfel prilejul concretizării acestui angajament, al stabilirii modalităților practice pentru ca în organizație, în fiecare colectiv de tineri răspunsul la chemarea adresată să se exprime cu argumentele trainice ale faptelor de muncă, ale dăruirii și abnegației la marea operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Cum era și firesc, dezbaterea a început cu o amplă acțiune de instruire și pregătire a întregului activ al U.T.C. Este de prisos a sublinia aici importanța pe care o are temeinica pregătire a membrilor activului în succesul dezbaterii în ansamblu ca și în cadrul fiecărei organizații. Însăși Expunerea secretarului general al partidului relevă în acest sens un adevăr asupra căruia fiecare activist a meditat, desigur, cu atenție, și anume acela că pentru a face educație comunistă este necesară, în primul rînd, o bună pregătire politico-ideologică a celor chemați să îndeplinească această sarcină. Instruirile activelor fiind deja un moment cunoscut, s-a trecut imediat la pregătirea nemijlocită a dezbaterilor în cadrul organizațiilor U.T.C. Este necesare în continuare eforturi personale susținute pentru aprofundarea documentelor. Însăși dezbaterile la pregătirea, organizarea și desfășurarea cărora trebuie să participe nemijlocit vor trebui să însemne și pentru ei prilejuri de a adînci în continuare o dată cu tinerii bogăția temelor principale cuprinse în documente.

Adunările generale ale organizațiilor U.T.C. au loc la scurt timp după cele din organizațiile de partid. Secretarii organizațiilor U.T.C., membrii activelor U.T.C. vor lua nemijlocit parte la aceste dezbateri, împreună cu alți numeroși tineri comuniști. Acest lucru va da posibilitatea bi-

„SCÎNTEIA TINERETULUI"

(Continuare în pag. a II-a)

La ieșirea din șut...

Pag. 4

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

Ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

În ziua de 6 august 1971, a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român.

Au participat miniștri și șefi ai unor organizații și instituții centrale.

Cu acest prilej, au fost analizate propunerile privind valorificarea în perspectivă a rezervelor de cărbune din Valea Jiului. În vederea cunoașterii posibilităților de valorificare a întregului potențial al bazinului, Comitetul Executiv a hotărît să se elaboreze un studiu de ansamblu pentru o perioadă îndelungată care să permită dezvoltarea acestuia ca un tot unitar.

A fost adoptată, de asemenea, hotărîrea cu privire la majorarea alocației de stat pentru copii și îmbunătățirea regimului de acordare a acesteia, hotărîre care se publică în presă.

Comitetul Executiv a mai examinat și aprobat: proiectul de decret privind navigația civilă a Republicii Socialiste România; propunerile de modificare a legii privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice, care nu au fost dobîndite în mod licit; propunerile pentru îmbunătățirea și completarea prevederilor Decretului privind apărarea secretului de stat, precum și alte propuneri pentru rezolvarea unor probleme ale activității curente.

HOTĂRÎREA

Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea alocației de stat pentru copii și îmbunătățirea regimului de acordare a acesteia

Oamenii muncii din patria noastră obțin succese tot mai mari în realizarea obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economiei naționale, ceea ce creează noi posibilități de creștere a bunăstării materiale și spirituale a poporului — țelul suprem al politicii partidului nostru.

An de an sînt alocate însemnate fonduri pentru sporirea veniturilor tuturor categoriilor de oameni ai muncii, îmbunătățirea condițiilor de locuit și a ocrotirii sănătății, pentru dezvoltarea activităților social-culturale. În politica generală de creștere continuă a nivelului de trai al poporului, partidul și statul nostru promovează cu consecvență principiile echității socialiste, acordînd o atenție deosebită îmbunătățirii, cu precădere, a situației materiale a oamenilor muncii cu venituri mai mici.

În ansamblul acestor preocupări, un loc important îl ocupă sprijinul acordat familiilor cu copii, sub forma alocației de stat pentru copii. În vederea sporirii acestui sprijin, pentru familiile cu venituri mai mici, încă din anul 1969 alocația de stat a fost majorată cu cîte 30 lei de copil, pentru beneficiarii ale căror salarii nu depășesc 1 300 lei lunar. În perioada cincinalului trecut, s-au cheltuit, în total, de la bugetul de stat, pentru plata alocației de stat pentru copii, fonduri însumînd 16,5 miliarde lei.

Totodată, după cum se cunoaște, recent a fost adoptată hotărîrea prin care se prevede acordarea de ajutoare lunare pentru copiii familiilor de cooperatori agricoli.

Avînd în vedere rezultatele însemnate obținute în dezvoltarea economiei naționale, precum și necesitatea sporirii în continuare a sprijinului material pe care îl acordă statul familiilor cu mai mulți copii și în mod deosebit a celora cu venituri mai mici,

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri

Hotărăsc:

1. Pe data de 1 septembrie 1971 se majorează cuantumul alocației de stat pentru copii, astfel:

a) pentru beneficiarii domiciliați în mediul urban, actualele alocații de 100 lei (130 lei pentru cei ale căror salarii nu depășesc 1 300 lei) se majorează pînă la 180 lei lunar de copil, diferențiat în raport de nivelul salariilor și de numărul copiilor;

b) pentru beneficiarii domiciliați în mediul rural, alocațiile actuale de 50 lei (80 lei pentru cei cu salarii pînă la 1 300 lei) se majorează pînă la 130 lei lunar de copil, diferențiat în raport de nivelul salariilor și de numărul copiilor;

c) de asemenea, se majorează cu cîte 500 lei plafoanele de venituri lunare în funcție de care se acordă alocația.

Noile alocații, diferențiate după nivelul veniturilor, numărul copiilor aflați în îngrijirea familiilor și mediul (urban sau rural) în care domiciliază beneficiarii vor fi cele de mai jos:

RANGUL COPIILOR ÎN FAMILIE

Plafoane de venituri (lunare)	I		II		III și următoarele	
	urban	rural	urban	rural	urban	rural
pînă la 1 500 lei	150	100	160	110	180	130
1 501—2 000 lei	120	70	130	80	150	100
2 001—2 500 lei	100	50	110	60	130	80
2 501—3 000 lei	—	—	100	50	110	60
3 001—4 000 lei	—	—	—	—	100	50
peste 4 000 lei	nu se acordă alocație					

Actualele drepturi de care se bucură muncitorii și maiștrii de a primi alocația pentru toți copiii, indiferent de cuantumul salariului lor tarifar lunar de încadrare, precum și dreptul unor categorii de salariați care beneficiază de alocație în cuantumurile corespunzătoare mediului urban, deși domiciliază în mediul rural, se mențin în continuare.

2. Avînd în vedere generalizarea învățămîntului obligatoriu de 10 ani, virsta pînă la care se acordă alocația de stat pentru copii se prelungește de la 14 la 16 ani.

3. În afara celor care beneficiază în prezent de alocația de stat pentru copii, începînd de la 1 septembrie 1971, acest drept se va acorda și pentru:

a) copiii militarilor în termen și ai elevilor școlilor militare care, la data încorporării, nu erau angajați;

b) copiii pensionarilor I.O.V.R. domiciliați în mediul rural;

c) copii persoanelor cărora, deși fac parte din categoriile care beneficiază de alocația de stat pentru copii (salariați, pensionari, studenți, militari etc.), în prezent nu li se acordă această alocație întrucît în familiile lor se realizează și alte venituri imposabile.

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri recomandă ca măsurile de mai sus să fie adoptate și de către organizațiile cooperatiste și obștești care aplică în prezent același regim cu organizațiile de stat în ce privește acordarea alocației pentru copii.

Ca urmare a majorării nivelului general al cuantumului alocației, a prelungirii virstei de acordare de la 14 la 16 ani, a extinderii dreptului la alocație la toți militarii în termen și pensionarii I.O.V.R. precum și a celorlalte măsuri, numărul copiilor cu drept de alocație va crește cu circa 470 mii, față de 3,1 milioane copii pentru care se plătește în prezent această alocație. Fondurile destinate alocației pentru copii pe întreaga perioadă a anilor 1971—1975 vor totaliza peste 31 miliarde lei, din care circa 9 miliarde lei reprezintă fondurile suplimentare pentru majorarea alocației și îmbunătățirea regimului de acordare a acesteia; față de 4,3 miliarde lei, cît s-a cheltuit în anul 1970 pentru plata alocației, în anul 1972 se vor cheltui 6,3 miliarde lei, ceea ce reprezintă un spor de peste 45 la sută. Trebuie avut în vedere că la acestea, tot pentru sprijinirea familiilor cu copii, se adaugă fondurile destinate creșterii numărului de locuri în creșe, grădinițe și alte unități de ocrotire a copiilor.

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri își exprimă convingerea că întregul popor va primi cu deosebită satisfacție aceste măsuri, menite să contribuie la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și va depune eforturi sporite pentru a obține noi și tot mai mari succese în muncă, în înfăptuirea politicii Partidului Comunist Român de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

COMITETUL EXECUTIV
AL COMITETULUI CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

MÎINE, „ZIUA MINERULUI"

OAMENII ADÎNCURILOR — CONȘTIINȚE DE AUR

E ora 12,00. Minerii din schimbul I de la exploatarea minieră Herșa ies din șut. Înainte de a intra la baie se aliniază disciplinați în fața unui ghișeu unde predau lămpile.

Vrem să stăm de vorbă cu mulți dintre acești oameni ai adîncului, să aflăm cît mai multe despre munca lor, despre viața și meseria de miner. Începem cu Vasile Tomonicica.

— De ce tocmai cu mine? N-am împlinit nici un an de cînd lucrez la mină, n-ar fi mai bine să vorbiți cu ceilalți? V-ar spune mai multe.

— După cîte înțelegem, sărbătoriți pentru prima dată ziua minerului în calitate de lucrător în subteran.

— Sînt lăcătuș de întreținere și reparații pompe. După terminarea școlii profesionale am fost angajat în altă parte, dar nu mult timp pentru că am venit la mină.

— Ce te-a determinat să optezi pentru meseria de miner, pentru munca în subteran?

— De mic știam că o să lucrez în mină. Tata, frații și prietenii mei, toți au lucrat sau lucrează aici. Am venit și eu. Sînt în echipa lui Iosif Weisenbaker, un

JUSTIN MORARU

(Continuare în pag. a II-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

CE-AM GĂSIT ÎN CAPUL UNOR INFRACTORI

Un om pe care îl descoperi într-un birou al miliției, indiferent pentru ce ar fi reținut, te lasă o clipă descumpănit. Viața noastră, riguros ordonată, dar neîngrădită de nici o restricție care ar putea să te împiedice a respira în voie aerul străzilor și parcurilor, să muncești sub soarele de vară sau să alergi fericit pe nisipurile de la malul mării, intră, în fracțiunea de secundă cînd ai dat cu ochii de un om — un tînăr în cazul nostru — „reținut", într-o flagrantă contradicție. De ce e el aici? te întrebi. Întrebarea ta avînd mai exact sensul: de ce a acceptat el să săvîrșească fapte care să-i anuleze bucuriile, care erau bucuriile ca ale noastre, ale tuturor, în schimbul penibilei situații de om a cărui viață trebuie cercetată precum o apă tulbure, care devine periculoasă pentru mediul înconjurător? De ce a dat el fericirea pe nefericire?

Întrebările noastre sînt, desigur, mai mult de natură sentimentală. Dar dacă faptele, abaterile le stabilește cu exactitate miliția (cît pot fi ele de interesante aceste fapte se va vedea), ce anume se află „în capul" acelora care ajung în fișele miliției? Ce anume poate fi găsit în mintea, în gîndirea lor? Faptele noastre, se zice, sînt oglinda minții, a înțelepciunii noastre.

Iată de ce, cu îngăduința unor tovarăși de la miliție, am stat de vorbă cu cîțiva infractori.

„SÎNT UN OM ÎN TOATĂ FIREA"

În fața mea stă un tînăr de vreo douăzeci de ani. Sînt tentat să-i dau treizeci pînă a nu-i descoperi ochii, candoarea lor, care îi trădează adevărata virstă. Nicolae Șercăreanu nu se află pentru prima oară aici. A mai suferit o condamnare, în 1968, pentru delapidare. După executarea pedepsei s-a angajat ca mecanic de întreținere la o grădiniță de copii. Cum s-a întîmplat și mai înainte, nu a stat prea mult nici în acest post. Prin aprilie, anul acesta, l-a părăsit, dar nu a părăsit și instituția. A revenit de cîteva ori, furînd mici sume de bani sau obiecte de la salariați.

— Ai mai delapidat o dată și te-au pedepsit pentru asta...

— Am tot lipsit de la servici pînă nu m-am mai dus deloc. Și n-aveam bani.

— Ce cîștigai cînd lucrai?

— O mie și ceva pe lună.

În trei luni de zile s-a ales cu cîteva sute de lei. Furați.

— Ce făcei cu banii astfel obținuți?

— Mi-am luat țigări, am mers la filme...

În inconștiența lui, pare că tot ce-și dorea pe lume este să fi cumpărat niște țigări din banii care nu-i aparțineau.

EMANUEL ISOPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

SARCINILE NOASTRE

de ROMULUS GUGA

Urmăresc cu un viu interes dezbaterile din presă asupra documentelor de partid de o importanță excepțională, pentru că, de fapt ele înseamnă cea mai profundă grijă pentru modul în care evoluează societatea noastră, o preocupare atentă pentru conținutul ei, pentru profilul omului de azi, omul societății socialiste multilateral dezvoltate.

Aceste documente de partid subliniază, de fapt, cîteva din obiectivele majore existente în documentele Congresului al X-lea și al IX-lea. Ele subliniază că va trebui să ne întărim activitatea politico-ideologică. Dacă mă gîndesc la noi, scriitorii, aceasta înseamnă că trebuie să fim conștienți de faptul că sîntem activiști ai acestui partid comunist și, ca atare, trebuie în primul rînd să fim propagatorii ideilor partidului nostru în tot ce întreprindem, inclusiv în lucrările noastre. Noi, scriitorii și ziariștii, trebuie să combatem toate formele de influență a curentelor decadente, străine concepției noastre despre lume și viață, în operele noastre trebuie să predomine substanța acestui timp și cauza acestui popor. Să combatem prin toate mijloacele, influențele mistice și să promovăm valorile revoluționare, sănătoase, ale poporului nostru, scriind o literatură care să-și tragă seva din realitățile vremurilor noastre. Sînt oare acestea lucruri noi? Nicidecum. Partidul nostru și secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ne-a atras de nenumărate ori atenția asupra acestor obiective, care sînt de fapt ale noastre și pe care nu întotdeauna le-am îndeplinit așa precum ar fi trebuit.

Noi, cei care lucrăm în redacția unei reviste tinere, ca **Vatra** de la Tîrgu Mureș, români, maghiari și germani înfrățiți, sub cuvîntul partidului, trebuie să milităm pentru un spirit sănătos pentru ca hotărîrile și ideile partidului să stea la baza întregii noastre activități. Acesta este obiectivul unei reviste comuniste și numai acesta poate fi obiectivul nostru. În acest spirit noi ne vom preocupa și de cercetarea trecutului, spre a extrage acele pagini vibrante, capabile să

(Continuare în pag. a II-a)

FIECARE ORGANIZAȚIE U.T.C. — UN COLECTIV DE LUPTĂ PENTRU EDUCAȚIA COMUNISTĂ A TINERILOR

(Urmare din pag. 1)

rourilor și comitetelor U.T.C. de a nu limita activitatea de pregătire a propriilor adunări generale la contribuția cîtorva membri din activ, ci de a lărgi aria de cuprindere a problemelor prin antrenarea și a unora dintre cei care au fost prezenți la dezbaterile pe linie de partid, pentru a asigura o mai mare profunzime și o deschidere mai fermă spre direcțiile cele mai fertile de îmbogățire a propriei lor activități.

Desfășurarea la un înalt nivel politic și în spirit combativ, militant a dezbaterilor depinde în mod hotărîtor de participarea activă la discuții a fiecărui utecist, a fiecărui tînăr prezent la adunarea organizației. Este în acest sens necesar să se acorde cea mai mare atenție cunoașterii de către fiecare tînăr a documentelor de partid, organizarea studiului temeinic pentru pătrunderea sensului adînc al măsurilor stabilite de partid, al bogatului conținut de idei al documentelor ce vor fi dezbătute. Este apoi de o importanță hotărîtoare întocmirea cu atenție și răspundere a materialelor ce vor fi prezentate în cadrul adunării și pe baza cărora se vor purta discuțiile. Trebuie să fie limpede pentru fiecare comitet sau birou U.T.C., pentru activiștii care îi vor ajuta că valoarea acestor materiale nu rezidă, pînă la urmă, nici în dimensiuni, nici în unele aspecte formale ale alcătuirii lui. Valoarea materialului este dată de ceea ce comunică și cum comunică acesta, va fi reprezentată de analiza temeinică pe care o va întreprinde, de dezbaterile fructuoase, eficiente pe care le va determina. Care ar fi, atunci, problemele asupra cărora, trebuie să stăruie materialele și pe care urmează să le dezbată tinerii? Evident, din însăși semnificația largă a documentelor pe care le dezbatem se poate desprinde că nimic din ceea ce privește munca și viața tinerilor, nimic din ceea ce privește viața și activitatea organizației nu poate rămîne în afara acestei analize. Pornind de la înaltele exigențe formulate de partid, va trebui să supunem dezbaterii întreaga noastră activitate, întreaga noastră muncă, atît cu succesele cît, mai ales, cu neîmplinirile ei. Avem datoria să raportăm în permanență sarcinile majore ce izvorăsc din documente la realitățile interne ale fiecărei organizații, să analizăm miezul problemelor, aspectele multiple legate de toate laturile activității noastre, să atacăm frontal, prin optica înaltelor responsabilități comuniste, în spirit critic și autocritic, stările de fapt din cadrul fiecărui colectiv, fenomenele negative din munca, din comportarea și atitudinile tineretului. Îndemnul de a proceda așa și nu altfel ni-l oferă însăși viziunea avansată asupra rolului organizației noastre, faptul că, așa cum se relevă în documentele de partid, așa cum ne-a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al IX-lea al U.T.C., prin tot ceea ce face, prin tot ceea ce întreprinde, organizația noastră trebuie să urmărească un singur scop — acela de a situa în centrul întregii sale activități obiectivul educării comuniste a tineretului. Invitați la dezbatere printr-un asemenea exemplu de analiză temeinică asupra tuturor planurilor vieții organizației, tinerii vor înțelege că ei înșiși sînt chemați să aprecieze felul în care s-au achitat de sarcinile pe care singuri și le-au propus, dacă țelurile pe care și le-au propus au avut destulă forță să răspundă exigențelor actuale ale muncii educative, dacă ele au contribuit întotdeauna pe măsura cerințelor la dezvoltarea unei înalte conștiințe comuniste, pătrunsă de spirit militant, revoluționar față de fenomenele negative care mai apar uneori.

Pornind de la aceste considerente, dezbaterile trebuie să analizeze, în primul rînd, calitatea activității politico-ideologice desfășurată în cadrul organizației, să examineze cu toată atenția și în spirit constructiv, în ce măsură formele la care s-a apelat pînă acum au promovat, au consolidat în conștiința tinerilor convingeri proprii orînduirii noastre socialiste, o atitudine de combatere fermă a concepțiilor înapoiate, să tragă concluzii din lipsurile care se manifestă. Adoptînd măsurile care se impun, trebuie să se țină seama de faptul că fiecare din acestea să constituie un răspuns concret la o situație de fapt, vie, să corespundă întru totul vieții, să se adreseze îmbunătățirii celei mai bune forme de organizare a muncii, folosirii cu maximă eficiență a timpului de lucru, ridicării calității muncii, creșterii productivității muncii, reducerii substanțiale a prejurărilor pe care dorim să le transformăm. Este necesar să se pună un accent mai puternic pe acele forme și modalități care angajează dialoguri directe cu tinerii, care favorizează schimbul deschis de idei, pe confruntarea punctelor de vedere în cadrul cărora se poate manifesta poziția fermă a uteciștilor. Este necesar să avem în vedere, în analiza pe care o întreprindem, că lacunele existente în concepția despre viață a unor tineri nu se exteriorizează, pur și simplu, prin abstracțiuni filozofice, că ele se materializează în atitudini sesizabile, în disprețul unora față de muncă, în afirmarea printr-un „mod propriu" de existență a convingerii că supremul criteriu de apreciere a unui om îl constituie abilitatea sa de a se strecura prin viață, de a dobîndi avantaje materiale pe alte căi decît prin muncă și efort propriu. Or, dezvoltarea dragostei și respectului față de muncă la toți tinerii, a răspunderii sociale de a presta o activitate utilă și de a-și aduce contribuția la înfăptuirea programului de dezvoltare a societății noastre trebuie înțeleasă ca o preocupare educativă, politică de prim ordin în activitatea fiecărei organizații U.T.C., a fiecărui colectiv de tineri. Prețuirea făuritorilor de bunuri materiale și spirituale, a muncii ca unic mijloc al dobîndirii respectului și demnității, modul în care fiecare tînăr își îndeplinește sarcinile în producție, prezența pe șantierele muncii patriotice se relevă ca semne grăitoare ale unei concepții înaintate despre viață și ele trebuie să constituie subiecte concrete dezbaterilor. Acestea trebuie să ofere temeiul adoptării unor programe entuziaste ale organizației, stabilirii unor obiective concrete de acțiune, pentru o contribuție mai mare și mai eficientă la promovarea în rîndul tinerilor a spiritului muncitoresc, a trăsăturilor politice, morale înaintate ale clasei muncitoare, ale militantului înflăcărat pentru înfăptuirea politicii partidului, a idealurilor socialismului și comunismului. Într-un asemenea spirit muncitoresc, combativ, trebuie să se desfășoare însăși analiza atît a ceea ce a întreprins organizația pînă acum cît și a ceea ce ar putea și trebuie să întreprindă pentru a determina o mai mare mobilizare a tinerilor la muncă, pentru a stimula acestora sentimentul de stimă și prețuire pentru cei ce muncesc, pentru efortul creator pentru că tocmai acest efort creator definește astăzi întreaga noastră națiune socialistă. Însuși sentimentul patriotismului socialist își are drept termen de referință contribuția pe care ți-o aduci în frontul muncii, în albia străduințelor poporului angajat sub conducerea partidului la înfăptuirea celei mai strălucite opere de construcție din istoria României — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltată.

În cadrul dezbaterilor va trebui să se analizeze cu deosebită atenție felul cum s-a desfășurat activitatea politico-ideologică a tinerilor, dacă acțiunile inițiate de organizațiile U.T.C. au răspuns exigențelor actuale, necesităților pe care le ridică concret fiecare colectiv de tineri. Este în acest sens necesar a fi amplu dezbătute datoriile ce revin organizației de a ajuta tinerii să cunoască temeinic trecutul de luptă al poporului, al partidului, bogatele tradiții revoluționare ale clasei muncitoare, precum și realitățile prezentului nostru socialist, principiile politicii interne și externe a partidului comunist, perspectivele de dezvoltare și înflorire multilaterală pe care le deschide înfăptuirea programului partidului.

Imprimarea în discuții a unui spirit analitic, realist în aprecierea stadiului de la care am pornit pentru a atinge nivelul dezvoltării economice și sociale cu care în prezent ne mîndrim, trebuie să constituie doar începutul unei activități educative complexe pentru înțelegerea profundă a spiritului științific al politicii partidului în construcția economică, al necesității ca fiecare tînăr să-și aducă pe deplin contribuția la realizarea obiectivelor pe care ni le-am fixat în acest cincinal.

Pornind de la unitatea dialectică pe care o formează aceste două laturi, dezbaterea problemelor privind dezvoltarea la tineri a patriotismului socialist, cultivarea frăției, a unității tinerilor români și ai naționalităților conlocuitoare, trebuie să fie însoțită de analiza modului în care activitatea organizației U.T.C. contribuie la formarea sentimentului de solidaritate internațională, a prieteniei cu tinerii din toate țările socialiste, a solidarității militante cu tineretul revoluționar din întreaga lume.

Este limpede că îndeplinirea acestor ample sarcini ce revin organizației noastre implică ca o condiție hotărîtoare întărirea capacității de acțiune a colectivelor de uteciști, consolidarea permanentă a vieții de organizație. Insistînd asupra acestei necesități dezbaterile vor trebui să precizeze totodată și pîrghiile de care dispunem pentru realizarea fără întîrziere a unui asemenea scop. Va trebui în acest sens să fie subliniată pregnant datoria organizațiilor U.T.C. de a promova în activitatea obștească combativitatea, intransigența împotriva acelor tineri care nu înțeleg că în raport cu societatea ei nu au numai drepturi, ci și obligații, care sfidează munca, încalcă legile țării, au o atitudine ce contravine normelor de conviețuire socială. Dezbaterile trebuie să imprime adînc în conștiința participanților, uteciști sau tineri din întreprindere, instituție, care n-au devenit nici membri ai organizației înțelegerea faptului că o asemenea datorie revine nu numai organizației în ansamblu, nu numai colectivului, ci și fiecărui tînăr în parte care trebuie să manifeste combativitate, o atitudine militantă. Discuțiile vor trebui să reliefeze prin conținutul lor practic, de intervenții operative, pătrunse de intransigență și combativitate, un adevăr — anume acela că participarea fiecărui utecist la viața organizației, îndeplinirea răspunderilor cu care este investit pornesc de la modul în care ne exercităm calitatea de membru. Responsabilitatea față de această calitate, față de sensurile multiple pe care le comportă politice, ideologice, morale, trebuie să determine în conștiința fiecăruia reflexii profunde asupra modului său de viață, asupra idealurilor pentru care militează, să constituie factorul mobilizator, îndemnul de a acționa ca un adevărat revoluționar, ca un adevărat tînăr comunist, ca un adevărat luptător devotat ideilor partidului. În numele acelorași exigențe impuse de calitatea de membru fiecare utecist trebuie în cadrul adunării să-și autoaprecieze în spirit critic și autocritic activitatea. Acest lucru este necesar să-l facă chiar tînărul primit în urmă cu o zi în rîndurile organizației, și cu atît mai mult utecistii cărora colectivul le-a încredințat mandatul încrederii lor alegîndu-i în comitete, birouri U.T.C., comisii. Pătrunzînd mai în adîncime posibilitățile pe care le oferă sarcina de organizație ca instrument politic de educare a responsabilității utecistе, o asemenea analiză trebuie să determine o creștere a răspunderii față de un asemenea mandat cît și în mentalitatea fiecărui membru căruia i s-a încredințat o obligație din partea colectivului de tineri. Asigurarea desfășurării normale a vieții de organizație implică urmărirea consecventă a îndeplinirii sarcinilor repartizate și din acest punct de vedere în cadrul de analiză al muncii desfășurate pe care îl constituie adunarea generală trebuie să-și creeze o autoritate deplină, prin creșterea rolului acesteia în dezbaterea principalelor probleme politice, educative existente, a faptelor de muncă și de viață ale tineretului, în colectivul de uteciști, prin afirmarea unei poziții ferme, prin permanentizarea unui climat de acțiune bazat pe intransigența opiniei colective pentru promovarea concepțiilor și atitudinilor înaintate, pentru combaterea fenomenelor negative, a atitudinilor necorespunzătoare față de muncă, față de îndatoririle sociale.

Desfășurîndu-ne în spirit critic și autocritic, analizînd realitatea de pe poziții militante, evidențiind intransigența și hotărîrea de care sînt animați tinerii, întreaga organizație de a aplica în practică programul educativ adoptat de partid, dezbaterile documentelor vor trebui să se dovedească ele însele o adevărată școală de educație comunistă, un prilej de călire politică, ideologică a tinerilor. Programele de măsuri proprii care vor fi propuse spre adoptare adunărilor de dezbateri, îmbogățite prin sugestiile și propunerile tinerilor vor trebui să fie astfel întocmite încît să dezvolte obiectivele propuse pînă în prezent, să redimensioneze intențiile generoase formulate anterior, să le continue, să le întregească, să le completeze cu acțiuni noi. Ele trebuie să reflecteze nemijlocit posibilitățile de acțiune ale fiecărei organizații, să le valorifice multilateral, integrîndu-le unui sistem armonios, de continuitate, a unui proces cu sens ascendent la capătul căruia să putem raporta cu mîndrie că ne-am făcut datoria de tineri comuniști, de militanți înflăcărați pentru triumful politicii partidului nostru comunist.

Aceste dezbateri reprezintă, așadar, o acțiune politică de o deosebită importanță — un moment de analiză matură și responsabilă asupra întregii activități pe care o desfășoară organizația noastră revoluționară ale cărei consecințe trebuie să se răsfrîngă plenar, să structureze și să ordoneze toate preocupările. Este, de aceea, o datorie de mare răspundere a comitetelor județene, orășenești și comunale ale U.T.C., a tuturor activiștilor U.T.C. să participe nemijlocit la pregătirea acestor dezbateri, pentru a le asigura un bogat conținut de idei și un înalt grad de eficiență, de utilitate practică; totodată se impune o deosebită receptivitate la propunerile și observațiile tinerilor, selecționarea lor cu grijă, în vederea unor acțiuni directe cu tinerii pentru rezolvarea lor, sau pentru o conlucrare mai strînsă și cu factorii de care depinde soluționarea acestora. Numai în felul acesta dezbaterile își vor atinge scopul, vor reuși să contribuie efectiv la crearea în organizațiile noastre a unui suflu înnoitor, a unui climat de muncă perseverentă, de gîndire activă, de stimulare a inițiativei tinerilor, de antrenare a lor, cu toate forțele și elanurile caracteristice vîrstei, la viața social-politică a țării, la înfăptuirea programului elaborat de partid.

IN CURÎND APARE numărul dublu 7—8 (iulie-august) al revistei

„TÎNĂRUL LENINIST"

care oferă, într-o prezentare artistică atractivă, articole cu un conținut bogat de idei tratînd despre condiționarea reciprocă dintre societatea socialistă multilateral dezvoltată și omul multidimensional.

— Dialogul omului cu societatea sa.
— Tînăra generație și responsabilitățile multiple ale organizației de tineret.
— Dimensiunile umanismului socialist și condițiile realizării sale consecvente.
— Certitudinile noastre prefigurate de cincinal și planurile de perspectivă.

Rețineți din timp numărul dublu al revistei:
TÎNĂRUL LENINIST

PE AGENDA ZILEI

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis lui SALEM ROBAYA ALI, președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Democrate Yemen, o telegramă de felicitare, cu prilejul realegerii acestuia în înalta funcție de președinte al Consiliului Prezidențial.

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a trimis lui ALI NASSER MOHAMED, prim-ministru al Republicii Populare Democrate Yemen, o telegramă de felicitare cu prilejul numirii acestuia în funcția de prim-ministru al Republicii Populare Democrate Yemen.

Vineri seara, a sosit la București o delegație a Partidului Comunist din Spania, condusă de tovarășul Santiago Carrillo, secretar general al P.C.S. care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, face o vizită în țara noastră.

Din delegație fac parte tovarășii Santiago Alvarez, Ramon Mendezona, Juan Calanda și Mauricio Perez, membri ai Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Spania.

La sosire, oaspeții au fost salutați de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, Ion Circei, membri ai C.C. al P.C.R., Andrei Vela, membru supleant al C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Sala Palatului a găzduit vineri seara primul spectacol al Ansamblului de cîntece și dansuri „Slask" din R. P. Polonă, care întreprinde un turneu în țara noastră, în cadrul acordului de schimburi culturale româno-polonez pe anul 1971. Artiștii polonezi au prezentat un spectacol cuprinzînd piese folclorice din Silezia și din ținutul învecinat al Cracoviei și al Munților Tatra. Publicul bucureștean a făcut o călduroasă primire solilor artei poloneze, răsplătind cu îndelungi aplauze măiestria lor artistică. Membrilor ansamblului le-au fost oferite flori.

La spectacol au asistat Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Jinga, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ioan Botar, secretar al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, directori ai unor ansambluri folclorice din Capitală, alte personalități ale vieții noastre culturale și artistice, un numeros public.

Au fost prezenți, de asemenea, Jaromir Ocheduszko, ambasadorul Poloniei la București, membri ai ambasadei, șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați la București și membri ai corpului diplomatic.

★

Cu prilejul turneului Ansamblului de cîntece și dansuri „Salsk" ambasadorul Poloniei la București a oferit un cocteil.

Primarul orașului Los Angeles, Sam Yorty, conducătorul delegației americane care face o vizită în țara noastră a oferit vineri o recepție în saloanele hotelului „International" din Mamaia în onoarea oficialităților române. La recepție au luat parte Vasile Vîlcu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular al județului Constanța, Mihai Florescu, ministrul industriei chimice, Ion Cosma, ministrul turismului, Vasile Malinschi, guvernatorul Băncii Naționale a Republicii Socialiste România, Nicolae Petre, primarul municipiului Constanța, conducători ai unor întreprinderi economice, oameni de cultură și artă.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de deplină cordialitate.

A APĂRUT NR. 8/1971 AL REVISTEI „MAGAZIN ISTORIC",
din ol cărui cuprins spicuim:

- Un magistral program, nesecate izvoare de învățăminte, editorial consacrat înaintașilor ce revin frontului istoric în lumina măsurilor elaborate de partid pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice și cultural-educative.
- Pregătirea... de Lucrețiu Pătrășcanu, o evocare plină de dramatism și autenticitate a unela dintre fațetele complexei activități desfășurate de P.C.R. pentru înfăptuirea actului de la 23 August 1944.
- Autohtoni și migratori: noi doveri și concluzii în luminarea unei îndelungi perioade din istoria Daciei post-aureliene.
- Andronic Comnenul unul din cei mai controversați împărați ai fascinantului Imperiu Bizantin.
- Habsburgii: momente din istoria de șapte secole a unei dinastii.
- Dr. N. Lupu: „Dacă și d-ta ai fi fost bătut..." sau sinistra farsă a alegerilor averescene: continuarea însemnărilor unui fost reporter parlamentar.
- Captivitatea și moartea lui Baiazid Fulgerul: o enigmă a istoriei sub reflectorul unor noi cercetări;
- Epopee și tragedie la Polul Sud: fragmente din Jurnalul unor exploratori celebri.
- Gestapoul sub bombe: o dramatică imagine despre lupta pe viață și pe moarte a patrioților din Danemarca împotriva ocupanților hitleriști.

HOTĂRÎRE A CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, s-au adus două modificări Regulamentului circulației aflat în vigoare. Prima se referă la uniformizarea regulilor privind acordarea priorității de trecere în intersecții. Astfel, s-a renunțat la regula priorității de stînga în intersecții cu sens giratoriu și s-a generalizat prioritatea de dreapta și în astfel de intersecții. Prin urmare, în intersecțiile cu sens giratoriu au prioritate de trecere vehiculele care vin din partea dreaptă, față de cele care vin din partea stîngă. Organele de miliție au luat măsuri pentru întărirea siguranței circulației în intersecțiile cu sens giratoriu și îndrumarea conducătorilor de vehicule pentru aplicarea regulei noi de prioritate în asemenea locuri.

A doua modificare privește obligația opririi vehiculelor la semnalul agenților de circulație care însoțesc coloane oficiale. În noua redactare a textului legal se arată: „la semnalul dat prin balansarea bastonului în plan vertical de agenții de circulație care însoțesc coloane oficiale de autovehicule, conducătorii de vehicule sînt obligați *să oprească* vehiculele în afara părții carosabile, sau cît mai aproape de bordură ori acostament, pînă la trecerea coloanei".

Aceste modificări intră în vigoare începînd de astăzi 7 august 1971.

(Agerpres)

CRONICA U.T.C.

Vineri la amiază tovarășul Dan Marțian, prim secretar al C.C. al U.T.C. ministru pentru problemele tineretului, a primit pe Mumbayano Celestin secretar general al Tineretului Uniunii Naționale Ruandeze care se află în vizită în țara noastră. În cadrul întrevederii s-a realizat un schimb reciproc de informații privind activitatea celor două organizații, relațiile de cooperare bilaterală, precum și unele probleme ale mișcării internaționale de tineret.

Discuția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Tovarășul Dan Marțian, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a avut ieri o întrevedere cu Angelo Oliva, președintele Federației mondiale a tineretului democrat care participă la cel de al doilea congres al Federației Tineretului khmer în Europa ale cărei lucrări se desfășoară la București.

Discuția care a avut loc s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

Federația Tineretului Khmer din Europa a oferit vineri seara, la Casa de cultură a studenților, un cocteil organizat cu prilejul celui de-al doilea Congres al organizației care are loc la București.

Au participat Marțian Dan, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului, secretari ai C.C. al U.T.C., activiști ai Uniunii Tineretului Comunist și ai Uniunii Asociațiilor Studențești din România.

Au luat parte, de asemenea, Angelo Oliva, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat și alți invitați de peste hotare la lucrările Congresului.

Au fost de față reprezentanți ai ambasadelor R. P. Chineze, R.P.D. Coreene, R. D. Vietnam și Republicii Vietnamului de sud, la București.

SPORT • SPORT • SPORT

● ULTIMA ZI a concursului atletic din cadrul Jocurilor sportive Panamericane de la Cali a fost marcată de performanța excepțională a sportivului cubanez Pedro Perez Duenas, care a stabilit un nou record mondial în proba de triplusalt. În fața celor 45 000 de spectatori prezenți în tribune, Perez a reușit din cea de-a doua încercare o săritură de 17,40 m, rezultat superior cu 1 cm recordului mondial oficial deținut din anul 1968 (de la Jocurile Olimpice din Mexic) de atletul sovietic Viktor Saneev.

Pedro Perez Duenas este în vîrstă de 20 ani. Jucător de baschet în prima parte a activității sale sportive, el s-a consacrat apoi atletismului, iar în anul 1970 numele său atrăgea atenția specialiștilor în urma stabilirii celei mai bune performanțe mondiale de juniori cu 16,38 m. În același an, el cucerea prima sa medalie de aur la Panama în cadrul Jocurilor Americii Centrale și Caraibilor. În timpul pregătirilor pentru jocurile Panamericane, Perez a obținut un rezultat foarte promițător: 16,86 m, lar acum este recordman al lumii și al 9-lea atlet care depășește granița celor 17 m. Seria sa în concursul de la Cali a fost: 16,92 m, 17,40 m, 14,92 m, 17,04 m, 17,12 m și 17,19 m. În urma lui Pedro Perez Duenas, pe locul doi s-a clasat brazilianul Nelson Prudencio — 16,82 m, iar pe locul trei John Craft (S.U.A.) — 16,32 m.

● ÎN ZIUA A DOUA a campionatelor naționale de natație, care se desfășoară în bazinul Dinamo din Capitală, Anca Georgescu (Dinamo) a stabilit un nou record al României în proba de 100 m. bras cu timpul de 1'20" 5/10. Cu un nou record național s-a încheiat și proba feminină de 200 m. fluture în care Anca Groza (Dinamo) a fost cronometrată în 2'32" 2/10. O evoluție remarcabilă a avut tînăra înotătoare Eugenia Cristescu (Dinamo), în vîrstă de 13 ani, clasată pe primul loc în proba de 400 m. liber cu 5'57" 6/10. Proba masculină de 100 m. bras a revenit lui Angel Șoptereanu cu timpul de 1'09" 9/10, iar cea de 200 m. fluture lui Atila Petelei în 2'18" 4/10. Eugen Almer (Olimpia Reșița) și-a adjudecat victoria în proba de 400 m. liber cu rezultatul de 4'18".

Concursul continuă astăzi cu începere de la ora 18,00.

● MECIUL INTERNAȚIONAL de box, desfășurat la Varșovia între selecționatele S.U.A. și Poloniei, s-a încheiat cu scorul de 16—6 în favoarea gazdelor. Echipa americană a obținut cele trei victorii la categoriile semimuscă (Diment), ușoară (Gowens) și mijlocie (Johnson). În limitele categoriei până, campionul european Tomczik l-a învins prin KO în prima repriză pe americanul R. Budro.

CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 32

Met. Cugir-C.S.M. Sibiu	1x2
A.S.A. Sibiu-Gaz Metan	1x
Min. Anina-C.S.M. Reșița	1
Arieșul-Ind. Sîrmei	x
Soda Oc. Mureș-Met. Aiud	x2
Prahova-Metalul Tîrg.	2
Min. Ghelar-Corvinul	2
Electr. Buc.-Petrolul Tîrg.	1
Vict. Carei-Gloria B.M.	1
Minerul B.M.-Olimpia M.	1
Min. Bălan-Tractorul	2
Pr. Năsăud-C.I.L. Gherla	1x
Dermata Cluj-Gloria Bis.	x2

Turneul internațional de volei feminin

Echipa României confirmă

După buna comportare a primei noastre selecționate de volei în fața redutabilei formații a Uniunii Sovietice (campioană mondială, olimpică și europeană) voleibalistele românce s-e-au întărît din nou convingerea, ieri seară, după ce au cîștigat în fața puternicei echipe a R.P.D. Coreene cu 3-2, că sînt într-o reală revenire de formă. Jocul excelent prestat de echipa noastră care în ultima vreme a început să se omogenizeze, a convins în cele două ore și jumătate de mare luptă atît pe adversarele sale cît și pe cei sceptici în viitorul voleiului românesc.

Iată și filmul acestei spectaculoase întîlniri: primul set cîștigat de selecționata României (16-14) a început furtunos, fetele noastre conducînd de la 1-0 la 10-2, apoi după o neașteptată scădere de formă, sportivele coreene egalează la 14-14. Ultimele două puncte obținute de echipa României, după multe schimburi de service, aduc victoria în primul set. În cel de al doilea, sportivele românce pierd din capacitatea lor de luptă și... 5-15. Setul al treilea e viu disputat; cu o formidabilă trăgătoare, Kan Ok Sun, formația R.P.D. Coreene cîștigă setul la o mică diferență 14-16. Cel de al patrulea set e cîștigat de jucătoarele noastre cu categoricul scor de 15-7. Ultimul set e de-a dreptul dramatic. Fetele noastre s-au impus de la începutul lui și nu au lăsat nici cea mai mică îndoială că îl vor pierde; de la 10-10 la 15-10 întreaga asistență, care s-a cifrat la peste 3 000 de spectatori, a ovaționat încontinuu reprezentativa noastră.

I. GHEORGHE

OAMENII ADÎNCURILOR

(Urmare din pag. 1)

om care a muncit mai mulți ani cot la cot cu tata tot aici.

— După un an de subteran care e concluzia la care ai ajuns, rămîi în continuare miner sau dificultățile meseriei te-au făcut să o abandonezi?

— Am venit aici să lucrez nu să mă răzgîndesc. Cum o să plec? Sînt legat de mină pentru totdeauna de cînd eram mic, de cînd îl așteptam pe tata în fiecare zi să se întoarcă cu trenulețul de la mină acasă.

— Noi am fost 8 copii, 5 băieți și 3 fete, ne spune la rîndul său Ioan Breban (una dintre Herșa). Toți am lucrat la mină pentru că și tata era miner. Am prins dragoste de mină și nu ne-am mai putut despărți de ea. Am ajuns să nu mă simt bine dacă nu merge perforatorul. Cu echipa pe care o conduc am făcut ieri 78 de găuri. Nu-mi place să știu că există în schimbul meu un miner care smulge muntelui mai mult minereu decît mine.

Șeful de echipă Gheorghe Prunduș are aceleași ambiții drept pentru care sîntem într-o permanentă concurență. Peste o lună termină cursul de perfecționare și fratele meu mai mic, Dumitru Breban: va fi ajutor de miner.

În acest fel familia Brebanilor se completează cu încă un fiu dăruit minei. Dar această meserie nu se transmite doar prin legături de sînge. E o profesiune a bărbăției, a curajului, rezervată doar oamenilor dintr-o bucată. Aceștia dacă au făcut cunoștință cu ea nu o mai trădează.

— Eu cînd am intrat pentru prima dată în mină, în urmă cu 15 ani, mi-am zis că nu o să pot sta mult aici, ne spunea minerul Iosif Simion, acum șef de echipă în sectorul I, schimbul I. După cîteva luni m-am obișnuit, nu am mai plecat. Apoi, am urmat un curs de perfecționare și am ajuns ajutor miner.

— Care e momentul pe care ți-l amintești cu cea mai mare plăcere?

— Cînd am terminat școala de mineri, cînd am simțit că sînt capabil să conduc o echipă. Atunci am putut să zic și eu că pot face față la această meserie nu tocmai ușoară.

— Și ai făcut față?

— Am reușit să realizez planul aproape lună de lună, pe urmă m-am luat la întrecere cu altă brigadă. Totdeauna cînd vine la mine în echipă un miner nou, începător, îmi amintesc de primele luni lucrate de mine în subteran și mă străduiesc să-l învăț cît mai multe, să-l ajut să treacă peste primele greutăți și îi sfătuiesc pe toți să urmeze cursurile de calificare.

— S-a schimbat cu ceva munca minerului în acești 15 ani?

— S-a schimbat și încă foarte mult. Acum e mult mai ușor ca atunci cînd am venit, pentru că s-a îmbunătățit aerajul, se perforează umed, nu uscat, lămpile sînt electrice.

— La 15 august împlinesc 20 de ani de cînd lucrez în mină — ne spune Paul Tamaș, acum șeful unei echipe de lăcătuși. În 1951, cînd am venit aici transportarea minereului se făcea cu caii, iar la orizonturile inferioare, manual. Dar la scurt timp, în 1952, s-au introdus locomotivele Diesel. De 5 ani s-a trecut la locomotive electrice. Cînd am venit eu aici la rampa puțului lucrau 5 oameni. Scoteau vagoanele pline din colivie și le introduceau pe cele goale manual. Acum toată această muncă este mecanizată. La gura puțului nu mai sînt necesari decît 2 oameni: unul la panoul de comandă, celălalt la cuplajul și decuplajul vagonetului din colivie. Atunci lucram 8 ore și mergeam acasă cu trenulețul, iar acum lucrăm 6 și ni se asigură autobuze.

— Cînd am venit aici se pușca cu fitil, dar s-a trecut imediat la acționarea electrică a explozivului, intervine Teofil Clonț, artificier la sectorul I orizont plus patru. Apeși pe buton și numai auzi muntele cum se ridică în sus și iar se lasă la loc.

— Cum așteptați dumneavoastră ziua minerului?

— Întrebați-l mai bine pe fiecare în parte ce-a făcut.

— În cinstea zilei minerului și a zilei de 23 August vom depune toate eforturile să dăm cît mai mult minereu peste plan, ne spune la rîndul său Andrei Dobray, ajutor de miner în echipa lui Lupeanu Gheorghe. Norma zilnică este de 25 tone de minereu, dar astăzi echipa noastră a reușit să extragă 30.

— Aș vrea să-mi vorbiți despre viața minerului, despre cum trăiți acum? îl mai întreb în mașină pe penultimul miner din marea familie a Brebanilor — Ioan.

— Veniți la mine acasă să vedeți. Așa din vorbe nu vă puteți da seama. Am o casă din care nu lipsește nimic. Dacă nu acum, cînd mai treceți pe la Baia Mare ușa de la casa mea vă așteaptă deschisă. De ziua minerului noi ne întîlnim la tarabul Firizei. Cei de la Săsar merg la clubul minerului, cei de la Baia Sprie, la pădure.

Nu știu dacă o să-l mai întîlnesc mîine, de ziua minerului. Știu, însă, că dacă îmi voi face drum la Baia Mare mă așteaptă deschisă ușa unei case în care trăiește unul din acești oameni ai adîncurilor, cu inimă de aur. Mai știu că minerii toți sînt la fel.

SARCINILE

(Urmare din pag. 1)

contribuie la educația patriotică, acele pagini vibrante, care vor putea să demonstreze încă o dată că aici, pe valea Mureșului, de veacuri românii și maghiarii au trăit și au suferit împreună pentru ca astăzi în România să poată fi construită societatea socialistă și comunistă. Nu vom admite nici o acțiune care să contravină principiilor comuniste, filozofiei marxist-leniniste, îndrumării date de partidul nostru, nu vom admite nici un fel de ieșiri naționaliste ori străine concepției noastre despre lume și viață. În România problema națională a fost pentru totdeauna în mod principial, marxist-leninist, rezolvată.

Viața demonstrează acest adevăr și revista „Vatra", alături de publicațiile maghiare „Igo Szo" și „Uj Elet", va face tot ce îi stă în putință pentru a oglindi în paginile ei această realitate, viața oamenilor muncii din această parte a țării, eforturile care au același țel: construirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Etapa care urmează în activitatea noastră este una firească, pentru că ea înseamnă, de fapt, împlinirea acestor obiective. Presa în România este un instrument de lucru al Partidului Comunist Român, este unul din acele mijloace prin care socialismul se construiește nu numai pe pămîntul românesc ci și în conștiința românească. Și aceasta nu trebuie s-o uităm niciodată.

AUTOMOBILISM

RALIUL DUNĂRII

La 14 august, în jurul orei 19, la Poiana Brașov vor sosi echipajele care au izbutit să reziste la una din cele mai dure competiții ale Campionatului european-**Raliul Dunării**, aflat la cea de a 8-a ediție. De obicei nu terminau mai mult de jumătate din cei ce luau startul. La actuala ediție există toate condițiile ca procentul acesta să fie încă și mai mic — itinerariul nu mai trece prin Ungaria ci prin Iugoslavia, unde au fost alese, pe o distanță de cca 1300 km, aproape numai drumuri vicinale, foarte grele, mai ales raportate la mediile orare ridicate. Iar la noi, traseul obișnuit a fost modificat parțial introducîndu-se o serie de pasaje peste munți pe rute utilizate de obicei doar de căruțe. Cei 3013 km ai raliului cuprind 10 probe speciale (din care 8 în România) însumînd 199 km. Cursa durează 44 de ore iar vitezele medii impuse variază între 35—75 km/h.

Din păcate, participarea echipei A.C.R. este pusă sub semnul întrebării din cauza modului superficial în care s-au desfășurat pregătirile. Mașinile au fost introduse în reparație în ultimul moment, astfel că nu au putut fi recepționate decît cu 10 zile înainte de start și încă într-o stare care nu asigură pe deplin rezistența lor la o competiție de asemenea duritate. Nu s-a făcut nici un antrenament iar recunoașterea traseului va fi efectuată, inevitabil, în mod superficial. Este curios că deși pentru piloți ca și pentru unii din factorii responsabili ai sportului nostru automobilistic apare ca evident caracterul improvizat, aventuristic chiar, al expedierii echipajelor în asemenea condiții, conducerea clubului a hotărît, totuși, să înscrie o echipă care are mai multe șanse să se compromită decît să obțină un rezultat onorabil. Ca să nu mai insistăm asupra sumelor importante care se cheltuiesc inutil cu această ocazie.

B. ANDREI

MÎNDRIA DE A PUTEA AFIRMA:

PURTĂM CU DEMNITATE TRADIȚIILE MUNCITOREȘTI ALE REȘIȚEI

ION GOGILTAN, aglomeratorist

GHEORGHE TOMESCU, laminorist

PETRU CRAIOVEANU, strungar

VICHENTE KUBANEK, turnător

„UZINA NE-A FORMAT CA OAMENI"

L-am găsit pe **Ion Para** la Mecanică grea, în hala unde s-au născut rînd pe rînd utilajele încorporate astăzi în marele Sistem hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier. Lucrează acum la ultimele ansamble destinate acelorași construcții — servomotoarele pentru acționarea stavilelor. Cele despre care maistrul Jean Bupu — întîlnit pe barajul hidrocentralei — ne spune că „**ele sînt sufletul, nimic nu se mișcă fără ajutorul lor**". În paralel a început confecționarea turbinelor pentru centrala de la Bascov.

— Eu am făcut școala la Turnu Severin și am fost repartizat să lucrez la Timișoara. Din 1962 lucrez la Reșița. Mă întrebați ce a însemnat pentru mine această uzină. Mi-a plăcut să muncesc orice mi s-a dat să fac și aș fi nesincer cu mine dacă aș zice că abia aici am învățat meserie. Sînt convins însă că formarea mea ca muncitor cu înaltă calificare a avut loc la Reșița, unde am trecut la execuția de piese complexe, unde am participat și particip la montajul unor agregate de înaltă tehnicitate. Pe lîngă condițiile bune de lucru pentru a te afirma, am avut cele mai bune condiții de specializare. Multă vreme am fost pe șantier, urmărind montajul unor centrale de la temelie la aparatul de distribuție — pe Bistrița, în București, Galați, la Porțile de Fier. Nu cred că a trecut o zi fără a fi învățat ceva. Iată, așadar, ce înseamnă pentru mine **uzina**.

— Adevărul este că uzina ne-a format ca oameni, se destăinuie **Maria Rucaci,** din cadrul Serviciului Laboratoare al Uzinei constructoare de mașini. Virsta la care noi am intrat în uzină poate fi considerată în multe privințe tributară încă adolescenței, copilăriei chiar. Pot spune că abia acum am înțeles ce înseamnă să lucrezi organizat, să-ți subsumezi întreaga activitate colectivului în care ai fost repartizat. Începînd cu prezența la serviciu și terminînd cu rigurozitatea analizelor pe care trebuie să le facem, cu răspunderea pentru fiecare operație efectuată — toate acestea sînt cuprinse într-un anume fel de disciplină deprins în uzină, asimilat pentru totdeauna.

Îl ascult pe **Ion Gogiltan.** Un tînăr de 19 ani, lucrător la aglomeratorul combinatului siderurgic. Timid, neverosimil de timid pentru meseria atît de dificilă pe care o are. Îmi relatează cu voce scăzută că sarcina lui este de a supraveghea instalația de aglomerare unde au loc procese cu influență determinantă în calitatea elaborării fontei în furnale. „Noi trebuie să fim atenți la orice: la temperatură, la presiuni, la depresiuni, la umiditate. Cum apare ceva să poți lua imediat măsuri".

— **Cum ai ajuns la Reșița?**

— La început n-am înțeles nici eu prea bine de ce la școală mi s-a recomandat: dacă vreau să învăț meserie să vin la Reșița. Mi-a spus asta profesoara mea, Călina Bivolaru, de la școala generală. Îmi dau seama acum că Reșița a reușit să-și constituie o faimă a ei, să-și facă „o firmă" întărită de la un an la altul. Îmi sînt de ajuns cei cîțiva ani petrecuți aici pentru a-mi da seama de acest lucru. tinerii care nu sînt cuprinși la învățămîntul de partid să ia parte la învățămîntul politic U.T.C. În acest fel credem că paralel cu influența directă pe care o exercită prestația, mediul muncitoresc, vom reuși să antrenăm mai bine pe tineri la realizarea sarcinilor de producție, la dezvoltarea societății.

„UZINA NE-A DEZVOLTAT RESPECTUL PENTRU COLECTIVUL ÎN CARE LUCRĂM"

Subțirel, de statură obișnuită, **Vichente Kubanek** nu are silueta la care te-ai aștepta, aflîndu-l meseria de bază — turnător.

— M-au îndemnat părinții să vin la școala profesională, explicîndu-mi că o meserie învățînd are atîtea avantaje. Chiar am aflat că sînt respectate la turnătorie mă-sa cum spuneți și eu, sincer să vă spun, numai cînd am venit aici. Încet-încet am prins sînge, m-am obișnuit. Am și fost ajutat, recunosc. Șeful meu de echipă, de atunci, Kocska, acum e maistru, mă simpatiza mult și m-a făcut să-mi placă meseria. Mi-amintesc și acum ziua cînd am lucrat prima formă și șeful de echipă mi-a zis: „Vezi că vine oala de turnare". Mă întrebam tot timpul ce am să fac, cum o să iasă turnarea. Repetam în minte ordinea în care trebuia să acționez. Am plecat apoi în curățătorie să văd cum arată piesa dezbătută.

Cu bucuria cu care vorbește despre prima lui lucrare, cu aceeași plăcere în voce vorbește Kubanek despre meșterul anilor lui de ucenicie. Mă conving — a cîta oară? — ce influență puternică exercită în jurul lor acești oameni, stăpîni pe meserie, exigenți cu sine, exemple luminoase la locul de muncă, adevărate centre de emisie a atracției pentru meserie, focare de dezvoltare a cultului pentru muncă, pentru profesie.

— În anii de școală profesională am fost îndrumat de un tovarăș care merită pe deplin acest cuvînt — Mihai Gavra, pe atunci șef de echipă, azi și el pe post de maistru, ne spune tînărul **Ion Belcea** de la C.S.M. Un foarte bun meseriaș, un fierar de bun augur, cu o comportare plăcută, de tînăr cel care m-au învățat prin muncă. Era un om de la care aflai tot ce voiai să știi. Alături de el as aș pe Ion Ghiorei, inginer proveni din muncitor, profesor de tehnologia meseriei. Foarte bun din toate punctele de vedere. În general, pot spune că față de colectivul în care am lucrat și lucrez nutresc un respect deosebit pentru rolul jucat în formarea ca om, ca meseriaș.

„Colectivul în care am lucrat și lucrez" are în cazul lui Ion Belcea un înțeles foarte precis. A lucrat din 1958 de la absolvirea școlii profesionale, ca lăcătuș termotehnician. „Lucrează" de cîtva timp, „din nou", după absolvirea școlii serale de maiștri, conducînd același colectiv de 40 de oameni — lăcătuși și metrologi, repartizați în trei schimburi, având în sarcină reviziile curente, operative, întreținerea și reparațiile aparatelor termotehnice din întreg combinatul siderurgic. Așa trebuie înțelese și acești „experți deosebiți" pe care a tinut să-i subliniez. Că respect al meseriilor pentru îndeletnicirile primite, gest tovărășesc al muncitorului la adresa colegilor, semn de respect al maistrului pentru oamenii cu care îndeplinește, zi și noapte, sarcinile de producție. Îți aduce acum aminte de revizia examinării de maiștri. Prescripția severa: cel pe un loc. Apoi selecția și... rezultat! După opt ore de muncă, patru-cinci de școală pentru a-ar fi fost de ajuns. Mai pedeam cîte o oră, două, pentru a se lupta cu desenul. Noi spunem de obicei că dacă nu cunoști desenul ești un om pierdut în uzină, acesta neîndeplinind alcătuia dealt limbajul dintre executant și proiectant".

Discuția ajunge în alt punct. Îl rugăm pe Ion Belcea să ne vorbească despre datoriile sale ca maistru. Ce înțelege el prin „**își face datoria**" la muncă? Un anumit fel de gîndire și ne este greu ca răspunsul următorul e-pășind:

— Acum cîteva săptămîni, într-o duminică, noaptea era, s-a semnalat o defecțiune în sistemul de încărcare al furnalului. Necazul provenea din faptul că avea loc o supraîncărcare cu cocs. Și știți cum se pune la noi în țară problema consumului de cocs. Chiar în combinatul nostru se urmărește pe orice cale reducerea consumurilor, cu atît mai mult prevederea etapei. Era aceasta de o intervenție cît mai rapidă. Nu aș spune asta ca pentru un merit al meu, ci să subliniez, din exemplu. Am mustrăș pe brînci și am reușit să înlăturăm destul de repede defecțiunea. Iată și măsurile de siguranță ce se impunea.

„DRAGOSTEA PENTRU MESERIE NE-A APROPIAT DE UZINĂ. UZINA NE-A MODELAT IDEALUL DE VIAȚĂ"

Aflăm că **Ion Borca** este din satul județului Caraș-Severin la olimpiada strungarilor din acest an. Lucrează la secția Reparații siderurgice unde se fac piesele pentru utilajele întregului combinat. Astăzi lucrează piese necesare aparatului de cuplare de la aglomerator. Are deja nouă ani de muncă industrială. Îi propun să explice cum a ajuns să cîștige concursul profesional recent desfășurat:

— Colegii îmi răspunde încîfrat. Climatul de muncă din secția în care lucrez, maiștrii, m-au ajutat să înțeleg de la început că la condițiile ce mi se creează trebuie să răspund printr-o prestație cît mai bună. S-au purtat atent cu mine, mi-au dat îndrumări astfel încît eu să pot ajunge repede la nivelul de cunoștințe teoretice și practice cerut de pretențiile lucrărilor. Și mai m-au învățat ceva: să muncesc cinstit, să-mi aduc un aport cît mai mare la realizările uzinei pentru că numai atunci te poți mîndri cu produsele sale, cu renumele ei. Combinatul nostru este fruntaș pe ramură. Nu este la îndemîna oricui și de aceea nu-mi ascund mîndria de a fi contribuit și eu, cît de cît. Într-un anume colectiv de muncă se cere însă, în mod normal împletită exigența ca fiecare să facă efortul de a da cît mai mult, cu atitudinea fermă față de lipsuri. În fond, nu ești răspunzător numai de ce faci tu, ci și de ce trebuie să facă întregul colectiv.

— Ce înțelegi concret prin acest lucru?

— În secție sîntem numeroși membri ai organizației de tineret și mi se pare normal ca toți să luăm orice măsură depinzînd de noi ca planul să fie făcut la termen în cele mai bune condiții de calitate. Critica principială a neajunsurilor, poziția combativă față de orice tendință nesănătoasă, iată un mijloc pe care noi, utecriștii trebuie să-l folosim, cu mai multă pricepere, cu multă consecvență. În acest sens aplicarea măsurilor aprobate nu demult de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. sînt convins că va contribui din plin la ridicarea nivelului politic și ideologic, va determina o atitudine sănătoasă față de muncă în rîndul lor.

De ce ne-am face că nu vedem că printre noi sînt încă băieți cărora nu le arde de treabă, care nu vor să facă mai mult decît li se cere? Vă dați seama ce înseamnă „să te sprijini" pe astfel de oameni cînd un funicular stă blocat, amenințînd planul la fontă, din cauza piesei încredințate lor?

— M-am îndrăgostit de strungărie și m-am decis s-o învăț prin clasele primare, cînd am văzut într-un atelier ce este strungul, cum lucrează, îmi spune **Petru Craioveanu,** muncitor la U.C.M.R. O practic acum cu mult respect față de meseria în sine. S-ar putea ca această atitudine să ți fost amplificată și de admirația pentru colegul meu Gheorghe Timișan, un adevărat artist în meserie, cu care lucrez împreună pe același tip de mașină, ce execută doar finisări la piese mari. Dragostea pentru strung m-a apropiat de uzină. Iar uzina m-a ajutat să-mi formez un ideal — în muncă, în viață.

Țelul meu este să mă situez întotdeauna la înălțimea pretențiilor pe care uzina le are de la mine, ca muncitor, din toate punctele de vedere. Înțeleg prin acest lucru nu doar nivelul de cunoștințe profesionale în raport cu cerințele agregatelor pe care le construim. Să-ți faci planul la timp și de calitate intră în obligația elementară a tuturor. Important este să te zbați, să cauți să aduci ceva nou, să arzi tot timpul pentru problemele pentru sarcinile, pentru necazurile uzinei. Nu să faci doar ce ți se spune. Să știi să prețuiești **timpul,** folosindu-l în interesul uzinei.

— **Dar este întotdeauna nevoie de asta?**

— Dacă te preocupă interesele colectivului, oricînd se găsesc asemenea momente cînd este nevoie. V-aș da și un exemplu. Anul trecut, în decembrie, am predat butucul rotorului la cea de-a treia turbină pentru Porțile de Fier. Se produsese o întîrziere la furcile de la bielă, angrenînd fusurile care cuplează și decuplează paletele. Vă dați seama ce ar fi însemnat un: „Eu mi-am terminat cele opt ore"? Am rămas în uzină și 16 și 24 de ore, chiar. Pînă cînd timpul a fost prins din urmă.

„UZINA NE-A SCHIMBAT MODUL DE A GÎNDI"

Repetată în fiecare an, chemarea tainică a uzinelor de pe Bîrzava magnetizează vară de vară pașii a sute de tineri din jurul Reșiței, de mai departe, împletind într-un tot, într-un singur caier firele destinelor personale cu destinele uzinei. Despre acest lucru ne vorbea convingător tînărul **Gheorghe Tomescu,** de la secția Laminoare:

— Aș putea spune că atît mie, cît și altora de vîrsta mea, mai mari sau mai mici decît mine, uzina a reușit să ne schimbe fundamental felul de a gîndi. A făcut din noi oameni, oameni maturi, făcîndu-ne să înțelegem că sîntem răspunzători prin ceea ce facem, prin felul cum participăm la activitatea uzinei, în fața conștiinței noastre, în fața societății.

— Și în ce fel se reflectă în activitatea dumitale acest lucru?

— Lucrez la întreținerea laminoarelor. Sarcina noastră colectivă este aceea de a înlătura în primul rînd deranjamentele, de a executa în termen reparațiile prevăzute la utilaje. Avem patru linii de laminare. În fiecare an ne propunem să scurtăm durata reparațiilor astfel ca laminoriștii să poată da la rîndul lor cît mai multă producție suplimentară. Nu există satisfacție mai mare decît aceea să dăm cu 10, cu 20 de ore mai devreme în funcțiune liniile de laminare. Considerăm acest an — de vîrf în munca noastră: angajamentul prevede să asigurăm peste plan 12 000 tone de laminate. Practic știu că de noi depinde realizarea lui. De aceea ne străduim să nu cedăm nimic din timpul care poate fi economisit. De acest lucru ne vom ocupa cu atît mai mult în continuare. Așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în Expunerea sa, ca proprietari și producători ai bunurilor materiale avem datoria de a folosi judicios mașinile și utilajele din dotare, materiile prime, materialele. În această direcție nu vom precupeți nici un efort.

— Eu am lucrat după terminarea liceului într-o instituție, ca funcționar, ne spune **Ana Winterlik** de la U.C.M.R. Vreau să subliniez însă că numai după angajarea mea în uzină am înțeles ce înseamnă exigențele spiritului muncitoresc. Nu m-aș referi neapărat la disciplină, obligatorie pentru orice om care îmbracă salopeta, condiția inițială, elementară, a dialogului dintre uzină și tine, ca individ. Mă gîndesc mai ales la răspunderea implicată în fiecare atitudine, la fiecare gest. În fond, orice operație greșită poate provoca daune uzinei, pagube incalculabile. Or, dacă într-o lucrare de birou oarecare apărea o eroare, ea se putea corecta printr-o simplă notă anexă. Aici, în uzină, mi-am dat seama că e deajuns să nu stringi un șurub cum trebuie, ca urmările să fie catastrofale. Spiritul de răspundere a fost prima mare lecție la a cărei însușire m-a obligat înainte de orice venirea în uzină. Aici am aflat de fapt și valențele muncii adevărate.

— **Ce faceți ca acest spirit muncitoresc să triumfe în conștiința tuturor tinerilor din uzina dv.?**

— Avem în minte și trebuie să rămînă totdeauna o călăuză în munca noastră cuvintele cu care tovarășul Ceaușescu ne recomandă să acționăm în viitor pentru lichidarea neajunsurilor din activitatea educativă. Îndemnul ca toate organizațiile U.T.C. să devină **„colective de luptă pentru educarea comunistă"** ne spune tovarășul **Ion Para.** Eu sînt și secretarul comitetului U.T.C. din secție. În această calitate, în spiritul Expunerii, care ne arată că fiecare membru de partid trebuie să devină la locul său de muncă un activist, consider că avem datorii și obligații mari pentru educarea comunistă a tinerilor, pentru educarea lor în spirit muncitoresc. Spun acest lucru nu pentru că noi ne-am fi întîlnit cu cazuri grave de abateri, ci întrucît trebuie să ridicăm activitatea de educație politico-ideologică, neglijată într-o vreme, trecută pe plan secundar. Vom dezbate în curînd documentele privind munca în această direcție. Plecînd de aici vom avea grijă ca absolut toți

ION BORCA, strungar.

ANA WINTERLIK, tehnician-laborant.

MARIA RUCACI, laborant.

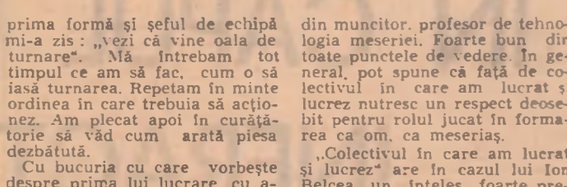

ION BELCEA, maistru

„DE CE AM ALES REȘIȚA?"

Acum cîțiva ani, sub fotografia publicată în ziarul nostru, un proaspăt absolvent al Facultății de metalurgie din București declara: **„Am ales Reșița!"** Îl cunoscusem student fiind, și-l regăsesc acum acolo unde venise singur în ciuda unor oferte evident mai tentante.

— De ce ai ales Reșița?

Vorbăreț din fire, **Antonică Dijmărescu,** șeful de azi al secției de furnale reșițene, preferă să țină pentru el anumite lucruri. Nu dintr-o modestie prefăcută, ci pur și simplu pentru că nu totdeauna se vrea „explicat".

— Reșița înseamnă pentru mine aproape totul. Și începutul în meserie, la furnale, și debutul în specialitate ca inginer, și locul unde-mi pregătesc lucrarea de doctorat. Am revenit la Reșița pentru că ea reprezintă în ochii mei leagănul unei tradiții la care țin foarte mult, în spiritul căreia am fost educați toți cei ce am călcat în vatra ei. Această tradiție exercită o fascinație continuă asupra mea.

— **Ce rol crezi că are tradiția în condițiile în care la Hunedoara s-a dezvoltat de-a lungul ultimelor cincinale o „cetate de foc" mult mai puternică, iar la Galați, avem în față expresia cea mai nouă a tehnicii siderurgice?**

— Tradiția industrială a Reșiței înseamnă enorm nu numai pentru noi, dar și pentru economia națională. Greșit ar fi însă dacă am șarja exclusiv pe tradiție în competiția pe care avem datoria s-o ducem cu celelalte centre siderurgice ale țării — și mai mari și mai moderne. Arma noastră rămîne una singură — secretul de a folosi cu iscusință inteligența umană, resursele proprii de iscusință profesională. Altfel e ușor să renunți la gîndul că Galații rămîn ceea ce sînt, iar Reșița este ceea ce este. Eu cred în posibilitatea de a susține acest dialog. Reșița ne-a educat în acest spirit!

„AICI AM ÎNVĂȚAT SĂ SPUNEM CU MÎNDRIE: «LUCRĂM LA REȘIȚA»"

Care este convingerea dv., tovarășe Cazacu, despre forța educativă a Reșiței, despre tineretul său industrial?

Cu un gest aproape instantaneu, tovarășul Ioan Cazacu, secretarul comitetului de partid de la Uzina constructoare de mașini Reșița, își închide carnetul de pe masă și ni se adresează:

— Ca să vorbesc despre funcția educativă a Reșiței cred că ar trebui să apelăm împreună la o realitate: bănuim că nu este mare întreprindere din țară unde să nu lucreze oameni de la Reșița. În orice parte a țării, unde s-au cristalizat noi centre industriale constructoare de mașini sau siderurgice au fost chemate și cadre reșițene. Aceasta înseamnă că Reșița nu este doar un gigant al industriei, ci și o școală de cadre. Și e firesc să fie așa, întrucît uzinele noastre au suferit în ultimii ani transformări spectaculoase în domeniul înzestrării tehnice. E firesc să fie așa întrucît continuitatea industriei, a tradițiilor muncitorești în această parte a țării a întreținut în Reșița un climat de înaltă exigență profesională și etică, un spirit combativ, revoluționar. Mi-amintesc că în anul 1936 uzina noastră, componentă pe atunci a Combinatului metalurgic, era profilată pe o cu totul altă producție. Se aflau încă la modă locomotivele cu abur, turbinele de mică putere. Cine n-a fost din 1962—1965 pe la noi nu mai cunoaște această uzină decît dacă se oprește în fața a două secții netransformate: vechea sculărie, azi un atelier de prelucrări și secția veche de mașini electrice.

Uzina își exercită funcția educativă asupra oamenilor nu numai prin intermediul produselor sale de un înalt nivel tehnic. O influență educativă extraordinară exercită prestigiul cîștigat în țară și peste hotare, prestigiu cîștigat de colectivul de salariați din generație în generație.

Am avut posibilitatea să lucrez în cadrul grupului școlar și apoi la nivelul orașului, ca prim-secretar al Comitetului U.T.C. în munca de educare a tinerilor. Au fost, simt acest lucru, anii cei mai frumoși din activitatea mea de pînă acum. Am putut constata efectul puternic pe care îl au asupra tinerilor acele acțiuni de prezentare a realităților din trecut, a condițiilor de muncă și de viață de altădată ale muncitorilor, influența pozitivă exercitată de meseriașii cu renume ai uzinei asupra tinerilor începători în profesie. De altfel, trebuie să vă spun că noi vom acorda de acum încolo un spațiu larg unor asemenea acțiuni, urmărind, așa cum ne recomanda tovarășul Nicolae Ceaușescu, să deschidem mai bine ochii tinerilor asupra realităților de astăzi, să-i ajutăm să înțeleagă semnificația transformărilor înnoitoare din anii socialismului, obligațiile care le revin lor.

Avem secții unde tinerii au crescut și s-au format ca principale cadre ale uzinei. Scularia, Motoare Diesel, Turnătoria, Mașini electrice sînt secții unde colectivele de salariați s-au ocupat și se ocupă cu tact, cu răbdare de creșterea tinerilor.

Mi se pare demn de relevat că dacă însușirea meseriei la Reșița este o tradiție, ea se perpetuează din generație în generație, iese în evidență forța de inoculare a mîndriei de a fi reșițean. Pentru că trebuie spus, cea mai mare parte a celor ce vin la Reșița se integrează în producție cu dăruire pentru profesie, pentru uzină, pînă la asimilare. Acest sentiment de contopire cu idealurile din totdeauna, cu spiritul muncitoresc al colectivelor de muncă reșițene, ne face pe fiecare să spunem cu deosebită mîndrie: **„LUCRĂM LA REȘIȚA".**

NEAGU UDROIU
Foto: **GHEORGHE CUCU**

Secția „Motoare Diesel".

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Laureați ai Premiului Nobel răspund la întrebarea:

EXISTĂ UN SECRET AL CELEBRITĂȚII?

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

Glenn T. Seaborg

Omul de știință american s-a născut la Ishpeming-Michigan în anul 1912. A urmat cursurile universității din California unde, ulterior, a devenit profesor în 1945. Este președintele Comisiei americane pentru energia atomică.

Specialist în microchimie, Seaborg are o carieră științifică remarcabilă, apreciată atît în S.U.A. cît și în întreaga lume. El a descoperit, împreună cu McMillan, plutoniul și a pus la punct metoda de extracție a acestui metal prin pile de uraniu, după ce l-a studiat prin procedee chimice. Ulterior a descoperit izotopii plutoniului-239, ai uraniului 237, ai neptuniului 237, a elementelor 94 (americiu), 96 (curiu), 97 (berkeliu), 98 (californiu), 99 (eisensteiniu), 100 (fermiu), 101 (mendeleviu) și a elementului 102.

Printre alte performanțe strălucite, Glenn Seaborg și colegii săi au identificat, de asemenea, peste 100 de izotopi ai elementelor din tabelul periodic.

Om de știință erudit, posedînd vaste cunoștințe, este autorul a peste 200 de valoroase lucrări și comunicări științifice.

În anul 1951 a primit Premiul Nobel din domeniul chimiei împreună cu E. M. Mc Millan.

Glenn Seaborg a făcut parte din delegația americană care a semnat la Moscova, în anul 1964, Tratatul de interzicere limitată a experiențelor nucleare.

Apropiați tot mai mult zilele viitorului de cele ale prezentului!

de GLENN T. SEABORG

Cunoscînd adevărul spuselor potrivit cărora atunci cînd te adresezi tinerettului, discuți implicit cu viitorul. În cazul de față abordînd cîteva probleme ale viitorului omenirii îmi dau seama că cel mai bun auditoriu pe care mi-l doresc este lumea tinără. Este de înțeles! De ea depinde viitorul, cursul pe care-l va lua istoria umanității. Cu cît dintre oamenii tineri se vor înălța mai multe proeminențe în știință și cultură, cu cît „celebritățile" vor abunda în rîndurile lor, cu atît putem fi siguri că perspectiva va fi tot mai senină deoarece înseamnă că destinul omenirii a încăput pe mîini destoinice, responsabile.

În urmă cu citva timp am abordat într-un număr al revistei „Le Curier de l'UNESCO" cîteva probleme pe care le aduc din nou în atenția tineretului.

Omul depinde într-un înalt grad de energie: cu cît poate s-o folosească mai mult în scopurile sale, cu atît el trăiește mai bine. Ea îi permite, printr-o simplă apăsare de deget pe un comutator, să pompeze apa, să pună în mișcare un tren, să încălzească o casă sau să lumineze un oraș. În secolul XXI cea mai mare parte a acestei energii va proveni din nucleul atomului și datorită folosirii sale raționale omul va putea îmbunătăți procedeele de fabricare a alimentelor, utilizarea apei, a materiilor prime, punerea în valoare a regiunilor necultivate, ca și metodele de construire a orașelor.

Este evident că pînă se va ajunge aci vor trebui să fie realizate mari progrese, vor trebui depuse mari eforturi. Experții prevăd că de acum pînă în anul 2000 populația mondială se va dubla; unii apreciază că ea va putea să atingă chiar cifra de 15 miliarde de locuitori... Dar pămîntul nu este extensibil și pentru a răspunde la nevoile acestor miliarde de indivizi în plus trebuie să învățăm să folosim cît mai bine resursele și să le refolosim cu o eficacitate pe care o atingem rar astăzi.

Energia este una din aceste resurse și contribuția, de departe cea mai importantă, a atomului în lumea de mîine va fi de a face posibilă producția de electricitate și de căldură la un preț foarte scăzut datorită, în special, realizării de reactoare cu regeneratori care vor produce mai mult combustibil nuclear decît vor consuma. Trebuie precizat că, pentru a rezolva toate problemele, nu este numai îndeajuns să dispunem doar de mari cantități de energie la un preț scăzut: pentru a trage un profit din această energie, tehnologia trebuie să fie astfel dezvoltată încît toți locuitorii globului să se poată bucura de binefacerile ei datorită unei folosiri judicioase și rentabile.

Savanții au proiectat să obțină aceste imense cantități de energie în complexe industriale funcționînd cu energie nucleară, pe care le-au denumit „Nuplexes" și al căror element fundamental ar fi constituit de către reactoare cu regeneratori — avînd o capacitate de producție de ordinul a mai multor milioane de kilowați.

Întreprinderi industriale variate, asociate acestor centre de producere a energiei, ar putea crea un flux de mărfuri și servicii „pulsat" printr-o întreagă rețea de căi de comunicație, de benzi transportoare și conducte subterane.

Fierul ar putea fi produs prin reducție. Oțelul, fosforul și carbura de calciu ar putea fi fabricate în furnale electrice. Alte uzine ar putea produce aluminiu, aramă și acid azotic prin electroliză folosind hidrogenul obținut tot prin electroliză. Diverse unități ar furniza produse de sinteză de toate categoriile. Dacă ajungem să punem la punct tehnicile chimice complexe care ar permite să scadă foarte mult costul energiei, noi vom fi, poate, într-o zi, în măsura de a repune în totalitate în ciclul de producție toate materialele și toată apa deja folosite. Aceasta ne-ar asigura o aprovizionare inepuizabilă cu materii prime prin suprimarea quasi-totală a tuturor deșeurilor.

Anul trecut, în cursul unui studiu asupra centrelor de producere a energiei, Laboratorul național din Oak Ridge (Tennessee) care depinde de Comisia americană a energiei atomice, a examinat posibilitatea de instalare a complexelor agro-industriale în zonele aride cum sînt șesurile de coastă ale deșerturilor. Știm deja, de exemplu, că energia atomică poate fi folosită pentru desalinizarea apei de mare. Se proiectează construirea în Statele Unite, aproape de Los Angeles, a unei mari uzine nucleare a cărei dublă funcție va fi producerea de electricitate și desalinizarea apei. Într-un raport asupra centrelor de producere a energiei, care a apărut în revista de informații științifice anuale, Laboratorul național din Oak Ridge dezvăluie anumite proiecte interesante vizînd să asocieze astfel de uzine cu dublă funcție, în regiunile de deșert de-a lungul coastelor, cu exploatări agricole sau cu fabrici de produse alimentare, organizate pe baze foarte științifice.

Unul din aceste proiecte prevede utilizarea ca centru de producere a energiei a unui reactor uriaș regenerator, capabil să furnizeze un milion de kilowați de electricitate și să desalinizeze concomitent 151 milioane de litri de apă pe zi. Energia produsă de uzină ar putea, în același timp, să servească la fabricarea îngrășămintelor amoniacale și fosforoase. S-ar mai putea ca numeroase alte sub-produse ale apei saline să fie obținute și folosite local sau exportate.

Electricitatea produsă de uzină ar servi exploatărilor agricole mecanizate în cel mai înalt grad și industriilor alimentare, ca și iluminării, aerisirii, transportului de mărfuri și personalului complexului. Pe cele 80 000 hectare irigate cu apa de mare desalinizată, fertilizate cu produse fabricate local, s-ar putea dezvolta culturi special adaptate la această regiune. Aproape nimic nu va fi lăsat la voia întîmplării ori a capriciilor naturii. O asemenea „uzină" ar putea produce 450 000 tone de cereale pe an, ceea ce ar ajunge să furnizeze, la aproximativ 2 500 000 persoane cîte 2 400 de calorii pe zi. Ea ar putea, în plus, să exporte în alte regiuni agricole o cantitate de îngrășăminte suficientă pentru 4 000 000 hectare de pămînt.

Pretutindeni unde omul are nevoie de căldură și electricitate, energia nucleară, sub formele sale multiple, poate să ajute la întemeierea unei lumi mai bune. Alte numeroase utilizări viitoare ale acestei energii merită cel puțin o scurtă menționare.

Energia nucleară ar putea să alimenteze motoarele pompelor care extrag apa din vastele întinderi ale numeroaselor regiuni aride, a căror prospecție s-a continuat în cadrul deceniului hidrologic internațional.

Baterii nucleare vor echipa sateliții folosiți pentru meteorologie, navigație și telecomunicații. Implantate, ele pot chiar să fie folosite ca surse de energie pentru stimularea bătăilor inimilor bolnave.

Chiar înainte de sfîrșitul secolului nostru, reactoare nucleare nu mai mari decît un autoturism vor fi utilizate pentru propulsarea de nave spațiale locuite, lansate în direcția lui Marte. Echipamentele de supraviețuire destinate călătoriilor în spațiu vor funcționa cu energie nucleară și, fără îndoială, va veni o zi în care, reactoarele nucleare vor permite crearea unui mediu de locuit pentru o colonie umană pe Lună.

După cum se cunoaște au și fost construite, cu titlu experimental, nave submersibile cu propulsie atomică. De acum pînă în secolul XXI omul va putea să exploateze resursele alimentare și minerale ale oceanelor dirijînd procesele chiar din fundul apelor, unde va putea să stea un timp nedefinit. În viitor, se prea poate ca energia nucleară și tehnologiile adiacente să aibă un rol primordial în explorarea și exploatarea oceanelor. Dacă programele actuale de dezvoltare sînt încununate de succes, folosirea explozivilor nucleari cu caracter specific civil ar putea să ajute la degajarea rezervelor adînci de gaz și de mineral și să fie construite rezervoare subterane pentru stocarea apei de ploaie în regiunile unde evaporarea la nivelul solului este rapidă.

Explozivii nucleari ar putea fi utilizați și în alte scopuri pacifiste, cum ar fi, de pildă, construirea de canale pentru scobirea de noi porturi sau pentru deschiderea unei trecători de-a curmezișul unei bariere muntoase.

Nu voi avea naivitatea de a mă preface că ignor modul în care a fost introdusă în lume energia atomică. N-am uitat acest lucru și optimismul meu față de atomul pacifist nu înseamnă că sînt orb la pericolul mereu prezent de distrugere nucleară, care mă obsedează de peste 20 de ani. Dar am asistat și la nașterea industriei atomice; am văzut energia nucleară asigurînd iluminarea caselor, funcționarea uzinelor, ca și propulsarea navelor de flux și a sateliților. Am văzut atomul servind studiului vieții, progresului, cunoașterii, protecției vieții umane, ameliorării agriculturii și condițiilor de existență.

Există o forță de coeziune cosmică care menține nucleul atomului și care este mai puternică decît orice altă forță a naturii. Omul a reușit să devină stăpînul naturii și s-ar putea ca forța care reprezintă solidaritatea speciei să intre în joc și să asigure coeziunea oamenilor pe plan mondial, dînd astfel voinței umane dimensiunea puterilor fizice pe care a ajuns să o domine. Dacă într-adevăr așa se va întîmpla, ne este promis un mare viitor; și cred că acest viitor va depăși cu mult tot ceea ce voi, dragi tineri, sau eu, ne-am putea imagina.

Dacă vreți să fiți celebri, străduiți-vă să apropiați tot mai mult zilele viitorului de cele ale prezentului!

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

Victor Chiriță, operator chimist, București: „Deși în ultima vreme în cadrul rubricii s-a făcut cunoscut că problemele dragostei vor fi trecute pe planul doi sau trei (cel puțin așa am înțeles din ceea ce ați spus dumneavoastră și din cîte au propus mai mulți cititori) eu vă adresez cîteva rînduri într-o problemă de acest gen, cu riscul de a nu fi luat în considerație. Deși, după părerea mea, nu este bine și nici justificat ca rubrica să abandoneze aceste probleme, care sînt pe specificul vîrstei tinerilor, care ne-au frămîntat și ne vor frămînta întotdeauna, pentru că așa este viața și ea are legile ei. Cred că nici o generație nu a făcut excepție de la asta și sînt convins că și peste sute de ani oamenii vor suferi din cauza dragostei și vor fi fericiți cînd vor fi înțeleși și se va răspunde la fel sentimentelor frumoase. Nu degeaba se spune că cele mai minunate și memorabile pagini de literatură, cele mai frumoase versuri s-au închinat acestui sentiment nemuritor. Atunci credeți că este normal să se considere că problemele ridicate pe această temă sînt minore și, în consecință, cei care le ridică să fie ridiculizați? Sînt de acord să discutăm și probleme mai serioase, ca de pildă, comportarea, dar și în legătură cu acest sentiment se poate defini un om, poate tocmai în relațiile sale intime un tînăr dovedește ce fel de caracter este, dacă este loial, sincer, devotat, generos.

Dar să închei introducerea prea lungă și să intru în subiect. Am douăzeci și trei de ani și lucrez la aceeași întreprindere de cînd eram ucenic și pot spune că nu am dat nimănui motive să nu mi se spună că sînt un om la locul meu, care-mi fac datoria așa cum trebuie. Încă de mic mi-am dat seama că numai prin munca mea pot ajunge ceva, că nimeni nu-mi va face ceva cadou. M-am înscris la liceul seral, pe care l-am întrerupt cînd am plecat în armată și pe care acum îl continui. Mai am un an și termin, după care voi da la facultate. Chiar dacă nu voi reuși de prima dată, voi încerca pînă cînd voi reuși, învățînd desigur și nu contînd pe noroc, pentru că așa ceva or fi avînd alții, eu nu, m-am convins de asta pentru totdeauna. Am avut un văr cu care am copilărit în aceeași curte. Acest văr este ceea ce se cheamă un om norocos, în tot ceea ce a încercat a reușit de prima oară, părinții și rudele mele mi-l dau întotdeauna de exemplu. Chiar el mi se lăuda că la examenul de admitere la facultate i-a picat exact ceea ce știa mai bine, adică subiectul pe care îl citise de cîteva ori chiar în dimineața examenului. Mie așa ceva nu mi s-a întîmplat niciodată, mie întotdeauna la examen mi-a căzut ce mi-era mai greu, în plus de asta nu sînt nici prea vorbăreț din fire, adică mă exprim destul de greoi, ceea ce nu face o impresie prea bună profesorilor, care consideră că nu ești bine pregătit și sigur pe tine. Mi-am zis însă că dacă nu am noroc pot dovedi prin cuință că sînt în stare să-mi ating țelul și să înfring toate greutățile. Uneori mă simt nedreptățit și întristat, dar asta mă îndîrjește și mai mult, nu vreau să mă las învins. Recunosc că nu mi-e ușor să învăț atunci cînd sînt abătut sufletește, cînd sufletul mi-e greu de cîte un necaz, dar nu am încotro. Din fericire locuiesc în gazdă la o familie foarte înțelegătoare, care îmi asigură toate condițiile, ca și cum aș fi fiul lor.

Dar deși știu ce vreau de la viață, nu sînt fericit în momentul de față. Și asta, după cum cred că ați înțeles, din motive personale. În ziua cînd am împlinit 18 ani m-am dus în comuna mea natală, la 30 de km. de București (pe atunci făceam naveta zilnic). Seara m-am dus la dans împreună cu cîțiva prieteni. Acolo am întîlnit o fostă colegă de școală pe care nu o mai văzusem de cîțiva ani, pentru că și ea urma liceul într-o altă localitate. Am dansat de mai multe ori, ne-am amintit despre anii de școală și am hotărît să ne vedem și a doua zi, ceea ce s-a și întîmplat. Apoi ne vedeam în fiecare duminică și am devenit prieteni. Ne potriveam destul de mult, în sensul că gîndeam la fel în toate problemele pe care le discutam. Peste cîteva luni i-am scris o scrisoare și i-am spus ceea ce mă jenam să-i spun în față, adică, într-un cuvînt, că am față de ea mai mult decît un sentiment de prietenie, că e vorba de un sentiment de dragoste. Ea mi-a răspuns foarte frumos, spunîndu-mi că a înțeles de mult asta și că îmi răspunde cu același sentiment. Am plecat apoi în armată și ne-am înțeles să ne scriem de cîte două ori pe săptămînă. Vă rog să mă credeți că zilele în care știam că voi primi scrisoare de la ea erau pentru mine adevărate sărbători. Iar în ziua în care mi-a scris că a reușit la examenul de admitere la A.S.E. l-am rugat pe vărul meu, care era și prietenul meu cel mai bun, să-i ducă din partea mea un buchet de flori. Nu mică mi-a fost mirarea cînd ea mi-a scris că respectivul văr, după ce i-a dat florile din partea mea, a invitat-o la restaurant și i-a spus că, ea fiind studentă, eu nu aș fi potrivit pentru ea, că nu e adevărat că eu urmez liceul, că am renunțat demult din cauză că aș fi rămas repetent. După care i-a propus să fie prietenă cu el. Nu am știut cum să reacționez pe moment, mai ales că ea nu spunea nimic în legătură cu atitudinea pe care a luat-o în momentul respectiv. În același timp, mi-era și rușine să-i scriu lui, deoarece ea mă ruga să mă fac că nu știu nimic. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Vărul meu i-a informat pe părinții fetei de legătura cu mine, sfătuindu-i să-i interzică aceasta deoarece ar putea s-o compromită în ochii celor din jur, a prietenilor și colegilor. Din acea clipă scrisorile ei erau toate numai motive de amărăciune și tristețe pentru mine, sufeream enorm. Situația s-a complicat și mai mult cînd am înțeles că legătura cu mine nu-i pricinuia decît necazuri în familie. Între timp au aflat și părinții mei și o dată cînd am fost răcit și am stat cîteva zile la pat persoana care îmi vroia „binele" a răspîndit vestea că am încercat să mă sinucid, iar mama a venit imediat să mă vadă, alarmată. După ce m-am eliberat din armată, am stat de vorbă cu vărul meu și el, bineînțeles, a negat totul, dar încercînd în același timp să mă informeze că, în timpul cît am fost eu în armată, ea și-a creat o altă prietenie. Ea a negat, afirmînd că a fost ceva lipsit de importanță și că mă iubește în continuare, dar că va trebui să discut cu părinții. I-am făcut chiar în ziua respectivă o vizită acasă și părinții ei s-au comportat destul de rece cu mine. La sfîrșit, cînd am deschis discuția, mama ei mi-a spus că fata lor a primit mai multe cereri în căsătorie și că încă nu s-au hotărît, dar că legătura ei cu mine nu e ceva care le convine, dîndu-mi de înțeles că, nefiind și eu student, situația mea nu este convenabilă pentru ei. Nu știu prin ce imprejurare părinții mei au auzit de această discuție și s-au considerat jigniți, au considerat că am fost umilit și că e bine să întrerup această legătură, că mi-au găsit ei o fată cu care să mă căsătoresc. N-am fost de acord cu ei și le-am cerut să nu se amestece, că am să mă descurc singur. Mama însă nu s-a lăsat influențată de mine și peste cîteva zile a avut o discuție foarte aprinsă cu mama ei, reproșîndu-i că m-au jignit și că mă vor căsători cu o altă fată mai bună. De aici s-a declanșat scandalul, încît mi-era pur și simplu rușine să mă mai văd cu ea. Ne întîlneam din cînd în cînd pe furiș, dar de fiecare dată eram triști, ceea ce fusese frumos între noi dispăruse pentru totdeauna. Într-o zi am primit o scrisoare de la ea în care îmi spunea că nu e bine să ne mai vedem pentru că părinții ei ar afla și ar fi foarte supărați. De atunci au trecut șase luni în care ne-am văzut doar de cîteva ori. Nu pot să spun că eu am încetat să o iubesc, dar ea s-a uitat ultima oară la mine ca la un străin, spunîndu-mi cu tristețe că-i pare foarte rău de ce s-a întîmplat, că nu e fericită. De atunci m-a cuprins o stare de indiferență, parcă nimic nu mai are importanță pentru mine, mi-am dat seama că oamenii din jurul meu sînt prea răi și preocupați să încurce lucrurile altora, să le aducă nefericire în viață. Aș vrea să vă întreb: au părinții dreptul să se amestece în viața personală a copiilor lor atunci cînd aceștia sînt oameni maturi și răspunzători de faptele lor? Și sînt obligați copiii să le dea ascultare orbească, sacrificîndu-și fericirea lor personală numai ca să nu le jignească concepțiile lor despre viață, orgoliul lor de părinți, mai ales atunci cînd aceștia greșesc în mod evident? Sînt convins că aceasta nu e problemă simplă și nu este numai o problemă a mea.

Dacă considerați important și interesant ceea ce v-am spus, aștept un răspuns din partea dumneavoastră. Dacă considerați necesar, pot trece pe la redacție să stăm de vorbă. Vă mulțumesc".

Istoria ca atare nu-mi e necunoscută, o cunosc din nenumărate alte variante. „Ne iubim, vrem să ne căsătorim, părinții sînt împotrivă, ce ne sfătuiți să facem?". Tinerii sînt convinși că părinții greșesc, părinții încearcă să împiedice presupusa eroare a tinerilor. Pe cine să înțelegi mai întîi, cui să dai dreptate? În cazul dumneavoastră este limpede că reauavoință, orgoliul și insinuarea răutăcioasă a celor din jur a fost nefastă și hotărîtoare. Nu cred că ați făcut bine cedînd, lăsînd ca ambițiile mărunte să învingă un sentiment care se dovedea sincer și trainic. Dar poate că nu e totul pierdut, poate că prietena dumneavoastră va cugeta mai adînc, poate veți găsi împreună o soluție care, aplicată cu discreție și delicatețe la situația destul de încîlcită care s-a creat, va aduce un final fericit și firesc. Sînt de acord să ne vedem într-una din zile la redacție și să discutăm mai îndelung.

Avram Constantin, județul Mehedinți: Am sesizat cele relatate de dvs. organelor competente.

Costel, Tulcea: Adresa care vă interesează este aceasta: Spitalul de chirurgie plastică și reparatorie, strada Arh. Mincu, 7, București.

Gh. Donca, Baia Mare: Ca să salvați căminul și liniștea copiilor, da, merită să mai încercați o împăcare.

O elevă, Galați: Am înaintat sesizarea Inspectoratului școlar județean, pentru cercetări.

Petrică Săndulescu, București: O anume Emilia v-a jucat o festă cu ocazia unei întîlniri. Ne întrebați cum trebuie calificat un astfel de gest.

Pînă nu cunoaștem cauzele gestului nu ne putem pronunța.

Felix V., Bihor: Fiind foarte timid doriți să vă facem cunoștință cu o fată timidă.

Am cercetat prin arhivă. N-am găsit fete timide...

Bița, județul Ialomița: Există o comisie județeană pentru ocrotirea minorilor care, cu ajutorul justiției, vă poate ajuta să scăpați de acel tată vitreg și alcoolic care vă terorizează.

S.D.M., București: Ne anunțați că dispuneți „de o soluție proprie, inteligentă și eficientă" cu ajutorul căreia tinerii să se cunoască între ei și să întemeieze apoi căsnicii durabile și fericite. Sînteți gata, după cîte am înțeles, să ne puneți respectiva soluție la dispoziție pentru lansarea ei publică.

Am precizat și altădată că nu ne ocupăm cu astfel de servicii, dar dacă soluția este chiar inteligentă, sîntem dispuși să o ascultăm.

Maxim Mihai, județul Constanța: Ne faceți propunerea ca o parte dintre scrisorile ce ne sosesc la rubrică să vi le expediem dumneavoastră pentru a le răspunde apoi respectivilor corespondenți.

Mulțumim pentru intenție. Deocamdată ne descurcăm. Cînd n-om mai putea..

CE-AM GĂSIT ÎN CAPUL UNOR INFRACTORI

(Urmare din pag. 1

Atît și era fericit. Se credea fericit.

— Acum unde stai? Aud că ai fugit de-acasă.

— Mi-am aranjat un culcuș într-o boxă, la subsolul unui bloc în care lucrase tata. Era bine, ce să zic... Nu mă mai deranja nimeni, era cald; țevile caloriferului treceau chiar pe la picioarele divanului...

Mă uit la el comparîndu-i figura (are douăzeci de ani!) cu portretul pe care i-l desenează propriile aspirații, concepția lui despre fericire: un pachet de țigări furate, o țeavă care să-i încălzească tălpile... Să nu te apuce tristețea?

Acesta să fie omul? Să se reducă la atît rolul lui pe pămînt? Are douăzeci de ani și o filozofie care-l împinge să rămînă un simplu gunoi într-un subsol cu vechituri...

CARLA, PEGHI SAU SIMONA. CUM DORIȚI!

— Cum te numești?

— Carla.

— Prietenii îți spun și Peghi și Simona... De fapt, cum te numești?

— Margareta, după buletin; da' nu-mi place...

E o explicație. Dar de ce alte trei nume?

— E mai romantic.

— Cum adică?

— Ei...

Mă privește, puțin mirată. N-are rost să-mi explice. Înțeleg eu și singur. De fapt, puțin mai tîrziu îmi mărturisește că, de fiecare dată cînd cunoaște un băiat se recomandă altfel. „Este nostim, nu?", rîde ea încîntată. Aflu că a fugit de cîteva ori de acasă...

— Îmi place să mă plimb.

— Mama nu-ți dă voie să te plimbi?

— Da, dar nu cu băieți.

— Cu un băiat, vrei să zici...

— Nu, nu numai cu un băiat...

Precizarea este fermă. Mă privește ușor pe sub gene. Mă „fixează". La numai 16 ani, a avut 30 de prieteni. Înțelegeți ce vreți prin asta.

— M-am luat după o prietenă, după o vagaboandă...

Limbaj nespălat... Îi plăcuse și ei, odată, să învețe. Citea cărți „de dragoste". Și plîngea. Îmi arată un carnețel cam zdrențuit, plin cu maxime și aforisme: „Cînd iubești, descoperi în tine o nebănuită bogăție de tandrețe și nici nu îți vine să crezi că ești în stare de o asemenea dragoste". „Fericirea există numai atît cît mi-era mai greu, în plus de asta nu sînt nici prea vorbăreț din fire, adică mă exprim destul de greoi, ceea ce nu face o impresie prea bună profesorilor, care consideră că nu ești bine pregătit și sigur pe tine. Mi-am zis însă că dacă nu am noroc pot dovedi prin cuință că sînt în stare să-mi ating țelul și să înfring toate greutățile. Uneori mă simt nedreptățit și întristat, dar asta mă îndîrjește și mai mult, nu vreau să mă las învins. Recunosc că nu mi-e ușor să învăț atunci cînd sînt abătut sufletește, cînd sufletul mi-e greu de cîte un necaz, dar nu am încotro. Din fericire locuiesc în gazdă la o familie foarte înțelegătoare, care îmi asigură toate condițiile, ca și cum aș fi fiul lor.

Dar deși știu ce vreau de la viață, nu sînt fericit în momentul de față. Și asta, după cum cred că ați înțeles, din motive personale. În ziua cînd am împlinit 18 ani m-am dus în comuna mea natală, la 30 de km. de București (pe atunci făceam naveta zilnic). Seara m-am dus la dans împreună cu cîțiva prieteni. Acolo am întîlnit o fostă colegă de școală pe care nu o mai văzusem de cîțiva ani, pentru că și ea urma liceul într-o altă localitate. Am dansat de mai multe ori, ne-am amintit despre anii de școală și am hotărît să ne vedem și a doua zi, ceea ce s-a și întîmplat. Apoi ne vedeam în fiecare duminică și am devenit prieteni. Ne potriveam destul de mult, în sensul că gîndeam la fel în toate problemele pe care le discutam. Peste cîteva luni i-am scris o scrisoare și i-am spus ceea ce mă jenam să-i spun în față, adică, într-un cuvînt, că am față de ea mai mult decît un sentiment de prietenie, că e vorba de un sentiment de dragoste. Ea mi-a răspuns foarte frumos, spunîndu-mi că a înțeles de mult asta și că îmi răspunde cu același sentiment. Am plecat apoi în armată și ne-am înțeles să ne scriem de cîte două ori pe săptămînă. Vă rog să mă credeți că zilele în care știam că voi primi scrisoare de la ea erau pentru mine adevărate sărbători. Iar în ziua în care mi-a scris că a reușit la examenul de admitere la A.S.E. l-am rugat pe vărul meu, care era și prietenul meu cel mai bun, să-i ducă din partea mea un buchet de flori. Nu mică mi-a fost mirarea cînd ea mi-a scris că respectivul văr, după ce i-a dat florile din partea mea, a invitat-o la restaurant și i-a spus că, ea fiind studentă, eu nu aș fi potrivit pentru ea, că nu e adevărat că eu urmez liceul, că am renunțat demult din cauză că aș fi rămas repetent. După care i-a propus să fie prietenă cu el. Nu am știut cum să reacționez pe moment, mai ales că ea nu spunea nimic în legătură cu atitudinea pe care a luat-o în momentul respectiv. În același timp, mi-era și rușine să-i scriu lui, deoarece ea mă ruga să mă fac că nu știu nimic. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Vărul meu i-a informat pe părinții fetei de legătura cu mine, sfătuindu-i să-i interzică aceasta deoarece ar putea s-o compromită în ochii celor din jur, a prietenilor și colegilor. Din acea clipă scrisorile ei erau toate numai motive de amărăciune și tristețe pentru mine, sufeream enorm. Situația s-a complicat și mai mult cînd am înțeles că legătura cu mine nu-i pricinuia decît necazuri în familie. Între timp au aflat și părinții mei și o dată cînd am fost răcit și am stat cîteva zile la pat persoana care îmi vroia „binele" a răspîndit vestea că am încercat să mă sinucid, iar mama a venit imediat să mă vadă, alarmată. După ce m-am eliberat din armată, am stat de vorbă cu vărul meu și el, bineînțeles, a negat totul, dar încercînd în același timp să mă informeze că, în timpul cît am fost eu în armată, ea și-a creat o altă prietenie. Ea a negat, afirmînd că a fost ceva lipsit de importanță și că mă iubește în continuare, dar că va trebui să discut cu părinții. I-am făcut chiar în ziua respectivă o vizită acasă și părinții ei s-au comportat destul de rece cu mine. La sfîrșit, cînd am deschis discuția, mama ei mi-a spus că fata lor a primit mai multe cereri în căsătorie și că încă nu s-au hotărît, dar că legătura ei cu mine nu e ceva care le convine, dîndu-mi de înțeles că, nefiind și eu student, situația mea nu este convenabilă pentru ei. Nu știu prin ce imprejurare părinții mei au auzit de această discuție și s-au considerat jigniți, au considerat că am fost umilit și că e bine să întrerup această legătură, că mi-au găsit ei o fată cu care să mă căsătoresc. N-am fost de acord cu ei și le-am cerut să nu se amestece, că am să mă descurc singur. Mama însă nu s-a lăsat influențată de mine și peste cîteva zile a avut o discuție foarte aprinsă cu mama ei, reproșîndu-i că m-au jignit și că mă vor căsători cu o altă fată mai bună. De aici s-a declanșat scandalul, încît mi-era pur și simplu rușine să mă mai văd cu ea. Ne întîlneam din cînd în cînd pe furiș, dar de fiecare dată eram triști, ceea ce fusese frumos între noi dispăruse pentru totdeauna. Într-o zi am primit o scrisoare de la ea în care îmi spunea că nu e bine să ne mai vedem pentru că părinții ei ar afla și ar fi foarte supărați. De atunci au trecut șase luni în care ne-am văzut doar de cîteva ori. Nu pot să spun că eu am încetat să o iubesc, dar ea s-a uitat ultima oară la mine ca la un străin, spunîndu-mi cu tristețe că-i pare foarte rău de ce s-a întîmplat, că nu e fericită. De atunci m-a cuprins o stare de indiferență, parcă nimic nu mai are importanță pentru mine, mi-am dat seama că oamenii din jurul meu sînt prea răi și preocupați să încurce lucrurile altora, să le aducă nefericire în viață. Aș vrea să vă întreb: au părinții dreptul să se amestece în viața personală a copiilor lor atunci cînd aceștia sînt oameni maturi și răspunzători de faptele lor? Și sînt obligați copiii să le dea ascultare orbească, sacrificîndu-și fericirea lor personală numai ca să nu le jignească concepțiile lor despre viață, orgoliul lor de părinți, mai ales atunci cînd aceștia greșesc în mod evident? Sînt convins că aceasta nu e problemă simplă și nu este numai o problemă a mea.

Dacă considerați important și interesant ceea ce v-am spus, aștept un răspuns din partea dumneavoastră. Dacă considerați necesar, pot trece pe la redacție să stăm de vorbă. Vă mulțumesc".

Istoria ca atare nu-mi e necunoscută, o cunosc din nenumărate alte variante. „Ne iubim, vrem să ne căsătorim, părinții sînt împotrivă, ce ne sfătuiți să facem?". Tinerii sînt convinși că părinții greșesc, părinții încearcă să împiedice presupusa eroare a tinerilor. Pe cine să înțelegi mai întîi, cui să dai dreptate? În cazul dumneavoastră este limpede că reauavoință, orgoliul și insinuarea răutăcioasă a celor din jur a fost nefastă și hotărîtoare. Nu cred că ați făcut bine cedînd, lăsînd ca ambițiile mărunte să învingă un sentiment care se dovedea sincer și trainic. Dar poate că nu e totul pierdut, poate că prietena dumneavoastră va cugeta mai adînc, poate veți găsi împreună o soluție care, aplicată cu discreție și delicatețe la situația destul de încîlcită care s-a creat, va aduce un final fericit și firesc. Sînt de acord să ne vedem într-una din zile la redacție și să discutăm mai îndelung.

Avram Constantin, județul Mehedinți: Am sesizat cele relatate de dvs. organelor competente.

Costel, Tulcea: Adresa care vă interesează este aceasta: Spitalul de chirurgie plastică și reparatorie, strada Arh. Mincu, 7, București.

Gh. Donca, Baia Mare: Ca să salvați căminul și liniștea copiilor, da, merită să mai încercați o împăcare.

O elevă, Galați: Am înaintat sesizarea Inspectoratului școlar județean, pentru cercetări.

Petrică Săndulescu, București: O anume Emilia v-a jucat o festă cu ocazia unei întîlniri. Ne întrebați cum trebuie calificat un astfel de gest.

Pînă nu cunoaștem cauzele gestului nu ne putem pronunța.

Felix V., Bihor: Fiind foarte timid doriți să vă facem cunoștință cu o fată timidă.

Am cercetat prin arhivă. N-am găsit fete timide...

Bița, județul Ialomița: Există o comisie județeană pentru ocrotirea minorilor care, cu ajutorul justiției, vă poate ajuta să scăpați de acel tată vitreg și alcoolic care vă terorizează.

S.D.M., București: Ne anunțați că dispuneți „de o soluție proprie, inteligentă și eficientă" cu ajutorul căreia tinerii să se cunoască între ei și să întemeieze apoi căsnicii durabile și fericite. Sînteți gata, după cîte am înțeles, să ne puneți respectiva soluție la dispoziție pentru lansarea ei publică.

Am precizat și altădată că nu ne ocupăm cu astfel de servicii, dar dacă soluția este chiar inteligentă, sîntem dispuși să o ascultăm.

Maxim Mihai, județul Constanța: Ne faceți propunerea ca o parte dintre scrisorile ce ne sosesc la rubrică să vi le expediem dumneavoastră pentru a le răspunde apoi respectivilor corespondenți.

Mulțumim pentru intenție. Deocamdată ne descurcăm. Cînd n-om mai putea..

— Eu cunosc două limbi străine, afirmă încrezătoare. Mă lua o prietenă după ea ca să se înțeleagă cu bărbații.

Ar vrea să pară indiferentă faptei pentru care a fost adusă aici. Își susține nevinovăția dar ochii îi fug pe mobile, pe podea. A fost condamnată o dată, pentru același lucru. Dar nu i-a ajutat. Nu și-a schimbat mentalitățile.

— Îmi place la bar. E plăcut să stai, să mai discuți, să mai afli ce se întîmplă în lume.

— Și ce se mai întîmplă în lume?

— Ce să se întîmple, mai nimic...

O privesc compătimitor: chiar nu se petrece nimic în lume? Stupiditatea vieții ei constă în aceea că, avînd iluzia că își creează mai mult timp pentru „a discuta", „a afla", impunîndu-și o libertate „totală", se vede dintr-o dată, prizoniera unei ignoranțe și opacități totale. La fel de stupidă ni se pare convingerea că nu și-a pierdut modestia: „mă mulțumesc, zice, cu mult, cu puțin..."

Rareori ne-a fost dat să asistăm la o imagine mai tristă a decăderii. În mod obișnuit fericirea unei femei este dată de împlinirile într-o profesie, de convingerea că iubește și este iubită, de frumusețea, sănătatea și inteligența copiilor. Nenumărate ocupații îmbogățesc, nu sărăcesc bucuriile unei femei care gîndește și trăiește firesc.

Dar ea? Pare apatică. Cunoaște (aproximativ) două limbi străine de care se folosește pentru a stabili prețuri într-un comerț ordinar. La atît se reduc, pentru ea, cunoștințele însușite în anii de școală... Îmi spunea că nu concepe să muncească. „E greu: zgomot, mașini, program..." Intenționa să înceapă o școală de chelnărițe. De vreo două luni vroia să-și ducă actele, dar... n-avea timp. Această concepție, este proba de foc a vieții: dacă o treci cu bine, rămîi om. Dacă nu, îți cobori singur prețul la un pachet de țigări, la o pereche de ciorapi...

...Miliția, desigur, de la data cînd am discutat cu acești tineri și-a făcut datoria. A înregistrat fiecare faptă, a apreciat-o cum se cuvine, și ei vor fi răsplătiți în baza legilor tot cu ceea ce li se cuvine. Noi nu ne-am uitat însă la fișele lor, nu le-am făcut o percheziție obișnuită. Am încercat să ne ocupăm de ceea ce se frămîntă în mințile lor. Și iată un lucru ciudat: aproape toți acești tineri au impresia că tind spre fericire. O fericire pe care vor o înțeleg a fi cu atît mai mare cu cît s-ar cheltui pe ea mai puțin efort. Vi s-a părut oare surprinzător că de fiecare dată discuțiile au ajuns, implacabil, la una și aceeași temă: munca? Nouă nu. Pent

ENERGIA ŞI MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

ANCHETĂ INTERNAŢIONALĂ

ATMOSFERA VA DEVENI OPACĂ ?

— Ar trebui să încep printr-o definiţie a poluării, ne spunea dl. SHOJI FUJIWARA. Cum însă ştim cu toţii prea bine despre ce e vorba mă limitez doar la a aminti că poluarea mediului înconjurător îmbracă forme diferite, fiind cu atît mai complexă şi în acelaşi timp cu atît mai accentuată, cu cît gradul de civilizaţie este mai ridicat. Aceasta, pînă la un punct, întrucît, dacă degradarea mediului înconjurător ameninţă la un moment dat viaţa de pe planetă, omenirea se vede silită să pună stavilă acestui proces. Noi ne aflăm tocmai în acest punct, sau mai precis, în apropierea lui.

Noi, producătorii de energie, poluăm în special aerul şi apele prin emisiile considerabile de substanţe rezultate din arderea combustibililor şi prin apele fierbinţi deversate în ruri. Accentuăm astfel poluarea naturii de către industrie, prin funcţionarea milioanelor de motoare cu combustie internă, prin naufragiul petrolierelor pe mările lumii.

Prin suprasaturarea atmosferei cu bioxid de carbon de pildă, unii presupun că pămîntul va fi înconjurat, la mare înălţime, de un strat compact, care nu va mai permite căldurii planetei să se degajeze, astfel că temperatura generală va creşte simţitor, fenomen urmat de o serie întreagă de transformări geografice, climatice şi chiar biologice. Pe de altă parte, se pare că emisiile de bioxid de sulf, rezultate din arderea combustibililor fosili (cărbune, petrol, păcură) sînt cu mult mai mari decît cele de bioxid de carbon, provocînd un fenomen invers, adică reducerea treptată a transparenţei atmosferei, aşa că, razele solare pătrunzînd cu greu spre pămînt, vom fi ameninţaţi nu de o căldură excesivă, ci de o scădere considerabilă a temperaturii, cu toată trena de efecte complementare. Nu se ştie dacă cele două fenomene contrarii se vor anihila reciproc dar norul de sulfuri şi de pulberi fine ar putea, dacă nu se iau măsuri grabnice, ca peste cîteva decenii să devină o permanenţă, lipindu-ne de lumina soarelui.

Transformări catastrofale pot avea loc şi în ape, în primul rînd prin distrugerea zooplanctonului oceanic, care este principalul producător de oxigen al planetei. Nici plantele terestre nu sînt scutite de dezastru. Astfel, s-a constatat că poluarea a dus, în regiunile puternic industrializate, la dispariţia unor specii de plante şi chiar de animale, la foarte grave dereglări ale sistemului ecologic, la mutaţii genetice, la migraţii faunistice etc.

Omul nu e scutit nici el de necazuri. Puţini vor crede, de pildă, că dacă poluarea mediului înconjurător continuă în acest ritm, în numai cîteva sute de ani specia noastră poate să dispară cu desăvîrşire sau, în cel mai bun caz, să degenereze într-o manieră catastrofală. Sîntem ameninţaţi să nu mai avem aer şi apă, elementele noastre vitale. În Japonia, ţară foarte avansată din punct de vedere industrial, a şi început, de cîţiva ani, comercializarea oxigenului sintetic.

ENERGIA, PRIETEN ŞI DUŞMAN

— Energia, produsă sau captată, transformată şi dirijată de noi, este indispensabilă în desfăşurarea tuturor activităţilor industriale, a majorităţii activităţilor sociale, a luptei pentru cucerirea spaţiilor astrale, chiar şi a multor lucrări în agricultură, ca să nu amintesc decît pe cîţiva din marii beneficiari, ne-a spus dl. HANS-GUNTER RIEDEL.

Nu trebuie să uităm însă că producţia mondială de energie contribuie cu o forţă foarte mare la poluarea aerului : 1/3 din pulberile care plutesc în atmosferă şi 1/2 din bioxidul de sulf, provin din centralele termice care folosesc drept combustibil cărbunele, petrolul şi derivaţii săi. De asemenea, prin arderea aceloraşi combustibili, atmosfera primeşte cantităţi apreciabile de oxid de azot. Acesta, ca şi bioxidul de sulf, intră în combinaţiile naturale şi aşa apar acidul azotic şi acidul sulfuric, care sporesc nepermis de mult aciditatea atmosferei. Nici fluorul, un alt „deşeu" al producătorilor de energie, nu este mai puţin dăunător.

În Republica Democrată Germană, a cărei dezvoltare industrială a atins cote însemnate, consumul anual de combustibil pentru energie este de 6,37 tone convenţionale de cărbune pe cap de locuitor, iar consumul efectiv de energie electrică atinge, anual, valoarea de 4 100 kilowaţi ore pe locuitor. Aceasta provine în special din arderea cărbunelui, petrolului şi gazelor naturale.

Industria, concentrată în jurul depozitelor naturale de lignit, cu alte cuvinte în vestul Elbei, este pe cale să facă din mediul înconjurător al regiunii, un adevărat pericol pentru viaţa normală. Pericolul nu se află doar în aer, ci şi în apă. Astfel, în jurul Bornei, au fost detectate în apă cantităţi îngrijorătoare de sulfuri : 4,75 procente. În ceea ce priveşte sulfurile volatile aflate în aer, acestea se ridică la 88 procente din totalul sulfurilor provenite din arderea în furnale a lignitului. Este, într-adevăr, extrem de mult. Iată de ce problema poluării a ajuns în ţara noastră o mare problemă de stat. Însăşi constituţia îi conferă această importanţă, articolul 15 spunînd : „În interesul sănătăţii cetăţenilor, statul şi societatea sînt obligate să apere natura. Organele competente vor asigura puritatea apei şi a aerului, protecţia florei şi a faunei, a frumuseţilor naturale ale pămîntului. În toate acestea, este interesat fiecare cetăţean".

În prezent, campania complexă declanşată în vederea micşorării poluării mediului ambiant îi interesează nu numai pe producătorii de energie, în speţă energeticienii, ci şi pe producătorii de combustibil, pe chimişti, pe biologi, pe inventatorii care caută cu toată seriozitatea metode cît mai eficace pentru îndepărtarea pericolului.

— S-a mai spus cu multe prilejuri cît de importantă este energia în viaţa societăţii, aşa că, în ceea ce mă priveşte, nu-mi rămîne decît să declar că

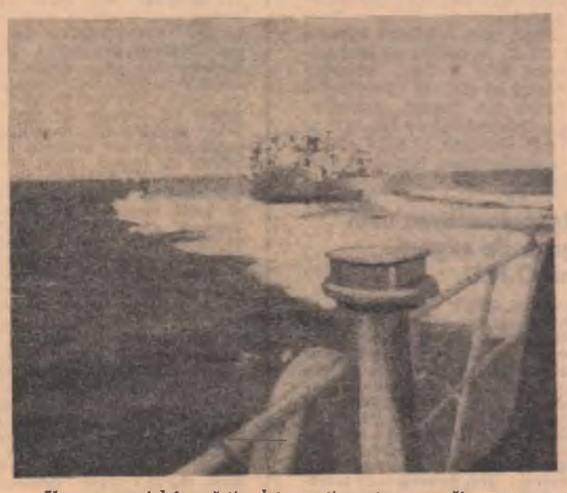

Un vas special împrăştie detergenţi pentru a curăţa marea poluată de petroliere

ea este, în mîna omului, factorul esenţial al evoluţiei, prima garanţie a progresului, remarca dl. WALKER L. CISLER. Aşa cum gradul de civilizaţie a unui stat este reflectat, în concepţia unora, de cantitatea de săpun consumată pe cap de locuitor, tot aşa putem afirma că energia convenţională consumată de un locuitor al unei ţări într-o unitate de timp, este expresia exactă a stadiului de dezvoltare a ţării respective.

Dar nu aceasta este de fapt tema discuţiei noastre, ci relaţia dintre energie şi mediul înconjurător. Referindu-mă la ea, consider că este, după problema păcii şi a războiului, problema de cea mai mare actualitate, pe care nu o putem ignora nici un moment. Cu atît mai mult trebuie să se bucure de atenţia noastră, a tuturora, interdependenţa dintre energie şi spaţiul nostru de existenţă, cu cît consumul de energie este în prezent uriaş, luat în ansamblu, iar foamea de energie a societăţii este în continuă creştere. Or, ştim că deocamdată cea mai mare parte din energie nu poate fi produsă fără poluare. E drept, există mari posibilităţi să îndepărtăm de noi pericolele acestui adevărat flagel al civilizaţiei, prin utilizarea în vederea producerii energiei a generatorilor hidro-dinamici, a combustibililor nucleari, sau prin captarea şi transformarea convenabilă a energiilor geotermice, solare, eoliene, a mareelor, poate chiar, mai tîrziu, a energiei magnetismului terestru ; dar aceste posibilităţi sînt deocamdată reduse, tehnologiile nefiind încă puse la punct, pe de o parte, iar pe de altă parte, pentru că unele cercetări sînt şi extrem de costisitoare. Este vorba, mai ales, de posibilitatea utilizării energiei solare, care în prezent se întîlneşte doar în programele de cercetări spaţiale, prin bateriile solare ale navelor cosmice, sateliţilor sau staţiilor cosmice telecomandate. Această energie atît de curată este în prezent cu totul şi cu totul inutilizabilă din punct de vedere comercial, fiind de mii de ori mai scumpă decît cea obişnuită.

Aşadar, pentru cel puţin următoarele 3—4 decenii, se prevede folosirea în continuare a combustibililor clasici, producători de poluare. În Statele Unite ale Americii, unde poluarea atmosferei este foarte ridicată, a fost promulgată în 1967 legea calităţii aerului, care dă impuls cercetărilor menite să găsească noi metode pentru prevenirea şi controlul poluării. Există însă şi un mare inconvenient : faptul că marii producători din domeniul energeticii şi al industriei preferă să plătească acestei legi, în loc să aloce fonduri, o dreptate, mai substanţiale, în vederea transformării întreprinderilor lor, cu filtre antipoluare, sau pentru purificarea corespunzătoare a apelor reziduale. Iată, dar, că nici legea, deocamdată, nu-i poate determina pe producătorii din unele ţări să nu degradeze mediul înconjurător, atît de preţios.

Ca preşedinte al Comitetului executiv al Conferinţei Mondiale a Energiei, pot afirma însă că există state, printre care se află şi România, unde campania de antipoluare înregistrează succese remarcabile. Este, cred, unul din rezultatele conducerii unitare a economiei, a fermităţii legilor şi dispoziţiilor, a înţelegerii pericolului real pe care îl prezintă poluarea nu numai pentru locuitorii unei anumite ţări, ci şi pentru întreaga comunitate a statelor. Pentru că respirăm cu toţii acelaşi aer, cu toţii bem de fapt aceeaşi apă ; aerul şi apa nu au şi nici nu vor avea vreodată graniţe. Iată de ce este nevoie de adoptarea unei legislaţii unitare pe plan internaţional în privinţa poluării, de colaborarea între specialiştii din toată lumea şi din toate domeniile interesate.

Anul viitor va avea loc la Stockholm, sub auspiciile O.N.U., prima conferinţă mondială pentru protecţia mediului înconjurător, cu participarea a circa 1 200 de specialişti din peste 100 de ţări şi a 300 de experţi ai O.N.U. De curînd, cu prilejul celei de-a VIII-a sesiuni a Conferinţei Mondiale a Energiei, care a avut loc în frumoasa şi ospitaliera dumneavoastră ţară, s-au dezbătut de asemenea diferite probleme ale poluării, în care sînt implicaţi producătorii de energie.

Principalele măsuri care au fost luate cu prilejul reuniunii de la Bucureşti includ atenţionarea producătorilor de energie să ia măsuri grabnice pentru micşorarea poluării şi, de asemenea, sugerarea scoaterii de sub jurisdicţia locală a întreprinderilor şi centralelor electrice sau termice şi aşezarea lor sub o singură lege, internaţională, care să nu fie susceptibilă la interpretări sau la coroborări cu paragrafe din alte articole de lege, în vederea scoaterii de sub culpă a poluatorului.

Este timpul ca fiecare dintre noi, producători şi consumatori de energie, reprezentanţi ai jurisprudenţei şi oameni de ştiinţă, să înţelegem pînă nu-i prea tîrziu un mare adevăr : energia ne e prieten, dar, prin emanaţiile din procesul producerii sale, ne e şi duşman.

Omul, în eforturile sale legitime de a domina şi stăpîni natura cu ajutorul cuceririlor tehnico-ştiinţifice, de a-şi uşura şi îmbunătăţi condiţiile de viaţă, este pe cale să modifice iremediabil echilibrul din natură, făcînd să planeze deasupra întregului său mediu ambiant un ameninţător semn de întrebare. Măsurile ce se iau în prezent în majoritatea ţărilor cît şi în numeroase foruri internaţionale, pentru studierea mediului înconjurător pe treapta actuală de dezvoltare a civilizaţiei, vizînd direct protejarea mediului vital în folosul nostru, al urmaşilor noştri, constituie, fără îndoială, una din companiile cele mai importante la care asistăm.

Ancheta „Scînteii tineretului" îşi propune să investigheze, tocmai din această perspectivă, relaţia dintre energie, factor propulsor al dezvoltării contemporane multilaterale şi mediul înconjurător, adresîndu-se unor reputaţi specialişti din energetica mondială.

Au binevoit, să răspundă la ancheta noastră WALKER L. CISLER (S.U.A.), preşedintele Consiliului Executiv Internaţional al Conferinţei Mondiale a Energiei, dr. ing. CORNELIU BURDUCEA (România), director tehnic în Institutul de studii şi proiectări energetice, ing. VICTOR CONSTANTINESCU (România), secretar adjunct al Consiliului pentru asistenţă economică mutuală din C.A.E.R., JOHN JAMES CHARLES BRADBURY, consultant tehnic în Secţia pentru energie a O.N.U., A. A. FEODOROV (U.R.S.S.), expert şef al Comitetului de stat pentru ştiinţă şi tehnică, SHOJI FUJIWARA (Japonia), şeful Departamentului de studii asupra mediului înconjurător din Ministerul Energiei Electrice, prof. dr. ing. HANS-GUNTER RIEDEL, de la Academia de Ştiinţe a R. D. Germane, ERIC GRAFSTRÖM (Suedia), preşedinte al Departamentului de Stat al Energiei.

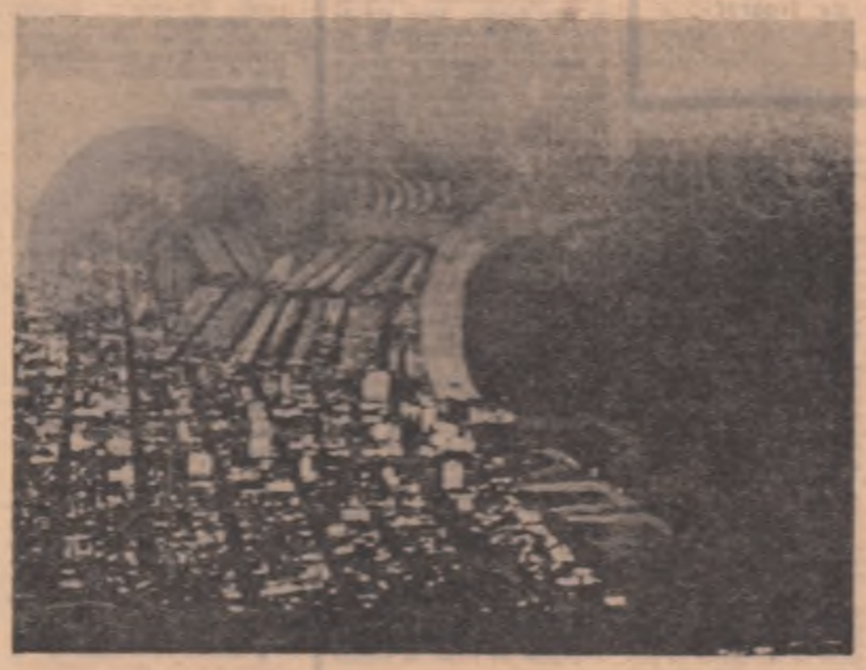

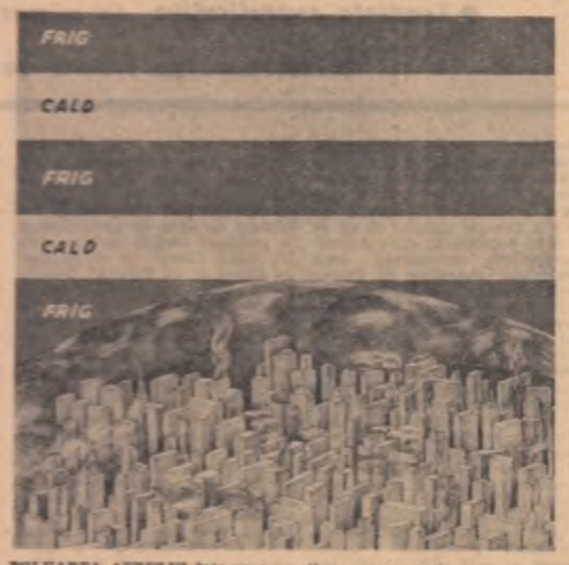

POLUAREA AERULUI într-un oraş atinge un moment critic atunci cînd în atmosferă se produce o inversiune de temperatură — adică aerul rece (aşa cum arată schema), aflat la nivelul solului se găseşte deasupra blocat de o pătură de aer cald. Emanaţiile nocive se acumulează peste nivelul normal, producînd cunoscutul şi periculosul „smog". Abia după ce pătura de aer rece se încălzeşte apar curenţi ascensionali care, treptat, evacuează poluanţii, diluindu-i în spaţiu.

OMUL POATE PREVENI ACEST FLAGEL

— În faţa pericolelor pe care civilizaţia tehnico-industrială le face să planeze deasupra mediului înconjurător şi, ca atare, asupra întregii faune şi flore a planetei, se impun contramăsuri din cele mai hotărîte, ne-a declarat dl. JOHN JAMES CHARLES BRADBURY. Fireşte, fără o colaborare între oamenii politici şi specialiştii din tehnică, medicină, chimie şi biologie, aceste contramăsuri nu vor avea niciodată efectul scontat, cu atît mai mult cu cît chiar şi între unele din aceste domenii există o serie de contradicţii. Să luăm de pildă biologia şi tehnica. Biologia poate lupta împotriva poluării şi prin studierea efectelor genetice şi somatice pe care noxele le provoacă asupra organismelor. Aceste studii durează însă mult. Între timp, tehnica evoluează şi poluarea continuă, fără ca ştiinţele biologice să-şi fi putut spune cuvîntul la momentul cel mai nimerit.

O serie de contramăsuri tehnice sînt posibile : îmbunătăţirea împrăştierii în atmosferă a gazelor de furnale şi cuptoare, în special cu ajutorul coşurilor înalte, în scopul diluării lor în concentraţii nevătămătoare ; îndepărtarea (captarea) pulberilor din gazele de furnale, centralele moderne utilizînd în acest sens multiciclonii şi precipitatori electrostatici, uneori aşezaţi în serie ; îmbunătăţirea tehnologiei combustiei, în vederea obţinerii unei arderi complete a combustibilului, fapt care duce la micşorarea emisiei de noxe ca oxidul de carbon, trioxidul de sulf şi oxidul de azot.

Marea calamitate a ţărilor cu o industrie dezvoltată este însă bioxidul de sulf, unul din cei mai periculoşi poluanţi. Deşi desulfurarea „gazelor de coş" implică încă destule dificultăţi tehnice şi economice, se poate vorbi de unele progrese. Se fac eforturi, de asemenea, pentru desulfurarea păcurii, folosită şi ea drept combustibil. Totodată, se caută înlocuitori pentru combustibilii producători de sulfuri. S-a ajuns chiar, în unele ţări, ca folosirea acestor combustibili să fie interzisă, dacă în regiune se semnalează o concentrare prea ridicată de noxe.

— În România se acordă o foarte mare atenţie problemelor ridicate de poluare, aceasta dovedind încă o dată grija pentru om, pentru sănătatea lui, manifestată consecvent de statul şi partidul nostru, observa tov. CORNELIU BURDUCEA. Măsurarea cantităţii de substanţe nocive este făcută la noi de către I.S.P.E., care posedă un program de calcul privind problemele poluării în preajma centralelor. Institutul colaborează cu Institutul de igienă şi cu Institutul meteorologic.

Cercetările recente au fost făcute asupra bioxidului de sulf, oxidului de azot, ca şi asupra altor gaze. În ceea ce priveşte cenuşa şi pulberea, s-a constatat că ele se depun într-o cantitate de 200 tone mai mare de 1%. Se preconizează generalizarea utilizării păcurii provenite din petrolul românesc, în care sulful şi vanadiul nu se află într-o cantitate prea mare. Fireşte, acestea nu sînt decît o parte din măsurile şi iniţiativele româneşti în legătură cu una din cele mai grave probleme ale secolului nostru — poluarea.

În prezent ca şi în alte cîteva state, în Suedia se folosesc analizatorii automaţi, ficşi sau portabili, monitorii automaţi, radarele, chiar şi laserii, ne-a spus dl. ERIC GRAFSTRÖM. Un laser cu impulsuri puternice poate controla norii de emisie pînă la 2 km. distanţă de coşuri, ceea ce în condiţiile noastre, e relativ suficient. Considerăm însă că aceste măsurători nu trebuie efectuate doar în preajma surselor de poluare, ci pe o rază cu mult mai mare.

Referindu-mă la procesele de desulfurare, trebuie să precizez că desulfurarea păcurii şi a petrolului brut este preferabilă desulfurării gazelor de ardere, care implică tehnologii cu mult mai costisitoare. E drept, prin desulfurarea gazelor cu ajutorul unor instalaţii de înaltă tehnicitate se pot reţine pînă la 90% din sulfuri, dar aceste instalaţii ridică mult costul centralei (cu pînă la 8%) şi este ştiut doar că echipamentul suplimentar antipoluare nu dă şi o producţie suplimentară, ci dimpotrivă, ridică preţul energiei. Iată de ce trebuie să adoptăm prima variantă, care e şi mai sigură.

Indiferent cum ar fi reţinut, din fum sau din combustibilul brut, sulful n-ar fi cîtuşi de puţin inutilizabil. Agricultura, de pildă, are încă mare nevoie de sulfat de amoniu, ca îngrăşămînt.

Noi, energeticienii trebuie să acordăm aceeaşi importanţă şi efectelor termice produse în apa riurilor de apele evacuate de marile centrale, observa A.A. FEODOROV. Este drept, aceasta nu este tocmai o poluare, dar poate provoca schimbări importante în echilibrul ecologic al riurilor respective, a căror rezultantă poate fi în cele din urmă de o deosebită gravitate. De ce ? Pentru faptul că unele specii de răpitori, întîlnind apa caldă, s-ar dezvolta nebănuit, distrugînd celelalte specii de vieţuitoare ; alteori, dacă temperatura apei depăşeşte 32—35°C, ceea ce s-a şi întîmplat în unele ţări, multe specii pot, pur şi simplu, să dispară.

Sînt necesare aşadar, turnuri de răcire a apei calde ori canale speciale prin care apa să circule un timp de-a lungul malului, răcindu-se înainte de a se vărsa în cursul respectiv. Cît priveşte poluarea cu petrol a apelor de evacuare, există contramăsuri suficient de eficace : separarea gravitaţională, coagularea chimică şi tratamentul microbiologic, în vederea aducerii calităţii apei la standardele legale.

Avem speranţe justificate ca în viitor, prin înlocuirea masivă a combustibililor fosili, să încetinim substanţial procesul de poluare, chiar dacă ritmul dezvoltării tehnico-industriale va creşte. Aceasta se va datora utilizării pe scară tot mai largă a combustibililor nucleari, a energiei geotermice, a forţei curenţilor de aer, a mareelor, a energiei solare. De asemenea, se întrevăd perspective în folosirea magnetismului terestru sau chiar a frigului, ori a variaţiei neglijabile de temperatură între zi şi noapte ca surse de energie. Reducerea poluării ar putea fi accentuată şi prin introducerea în circuit a autovehiculelor electrice, sau prin utilizarea gazelor naturale lichefiate în funcţionarea altui tip de autovehicule. În ceea ce priveşte transportul în comun, acesta s-ar putea face în „capsule proprii", cu ajutorul aerului comprimat sau cu al unui sistem de magneţi. Nimic nu este imposibil. Omul, cu inteligenţa sa, este capabil de adevărate minuni.

— Societatea modernă, industrializată, cu tendinţe de nucleare, cu o creştere vertiginoasă a populaţiei impune purificarea şi păstrarea nealterată a mediului înconjurător, remarca tov. VICTOR CONSTANTINESCU. Reiau de aceea o idee exprimată şi de alţi participanţi la anchetă, afirmînd necesitatea colaborării între state şi între oamenii de ştiinţă şi tehnicieni, a unirii eforturilor pentru evitarea pericolelor ridicate de poluare. De altfel, intensa activitate pe plan internaţional în jurul acestei probleme dovedeşte înţelegerea de către omenire a primejdiei căreia trebuie să-i facă faţă.

Ţările din C.A.E.R. acordă o deosebită atenţie tuturor formelor de poluare. Soluţiile tehnice cele mai reuşite sînt comunicate tuturor ţărilor membre, fără nici o plată. În plus, C.A.E.R. asigură instruirea specialiştilor care urmează să deservească instalaţiile de depoluare. De asemenea, se va înfiinţa un centru internaţional de cercetări, pentru realizarea unor instalaţii noi, pentru punerea la punct a mijloacelor tehnice care să permită ieftinirea lor, cît şi pentru pronosticarea ştiinţifică a noxelor centralelor producătoare de energie. De o mare importanţă este şi faptul că guvernele ţărilor membre ale C.A.E.R. au acceptat să lupte cu toate mijloacele împotriva poluării de toate gradele.

Da, este necesar să protejăm mediul nostru înconjurător. Această operaţiune trebuie făcută însă cu o mare grijă, cu maximum de responsabilitate pentru noi şi pentru urmaşii noştri, de către specialişti din cît mai multe domenii ale ştiinţei şi tehnicii. Numai astfel se poate evita provocarea unor alte modificări ale mediului ambiant, poate chiar mai grave decît poluarea, cu efecte mai rapide, mai dezastruoase decît ale ei. Iată de ce, personal, militez pentru universalizarea campaniei în vederea protejării ştiinţifice, raţionale, a elementului nostru vital — natura — aşa cum l-am moştenit de la predecesorii noştri, aşa cum trebuie de altfel să-l şi predăm urmaşilor.

Anchetă internaţională de
DRAGOMIR HOROMNEA

Antene

● **PRECIZIE.** — Tehnologia modernă determină apariţia unor aparate de măsură şi control din ce în ce mai sensibile. Un nou interferometru cu laser reduce de 20 de ori timpul de etalonare lineară a maşinilor-unelte cu comandă numerică. El măsoară variaţia lineară cu o precizie de 1/1.000.000 pe distanţe de 45 m.

● **BENZINĂ FĂRĂ PLUMB.** — După cum se ştie cel mai periculos poluant din gazele de eşapament ale motoarelor cu benzină îl constituie plumbul, adăugat ca antidetonant. Cercetători francezi au izbutit să-l elimine, creînd un combustibil alcătuit din benzină obişnuită şi 20% metanol (alcool metilic). Acest amestec dă chiar un randament superior celui obţinut cu tetraetil de plumb. Deocamdată metanolul nu poate fi luat în consideraţie ca aditiv deoarece este mai scump ca tetp.Se apreciază însă că în curînd va fi pusă la punct o tehnologie de obţinere a lui din lignit, care îi va asigura un preţ competitiv.

● **SEMICONDUCTORI DIN STICLĂ.** — Cercetătorii sovietici au creat semiconductori sticloşi, mai ieftini, mai rezistenţi decît cei de germaniu sau siliciu. Ei au fost utilizaţi deja cu succes, experimental, la construcţia tuburilor catodice de tip „Vidicon", folosite la transmisiile de televiziune de pe bordul navelor spaţiale sovietice şi la cele ale „Lunohodului". Tuburile sînt de 10 ori mai mici decît cele clasice şi de 10 ori mai sensibile. Totodată aceşti semiconductori permit crearea unor aparate care pot memora imagini atît în spectrul vizibil cît şi în infraroşu. Cu ajutorul lor se pot obţine imagini fotografice fără să se mai folosească procedeele chimice tradiţionale.

● **APA CARE EXISTĂ PE PLANETA VENUS** trebuie să fie dură ca sticla, afirmă un specialist american. El consideră că în condiţiile de acolo apa se prezintă sub formă polimerizată, stare care a fost recent descoperită pe Pămînt, în condiţii speciale, de savantul sovietic Deriaghin.

● **UN NUTREŢ ORIGINAL — ZIARELE VECHI.** — La o fermă din Anglia ziarele vechi se topesc în apă într-o pastă care apoi se usucă şi se granulează. Amestecată în melasă într-un raport de 8/2 ea este consumată cu plăcere de animale.

● **VACCIN CONTRA MALADIILOR VENERICE.** — Centrul de imunologie şi terapie din Wroclaw a anunţat terminarea cu succes a experienţelor cu un nou vaccin care acţionează în special contra sifilisului. Cel puţin la animale, efectele au fost total pozitive — eficienţa fiind de 100%.

Antene

de peste hotare

Memorandumul Secretariatului C. C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam

Agenția V.N.A. anunță că secretariatul Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam a dat publicității un memorandum privind cea de a 26-a aniversare a Revoluției vietnameze din 19 august și a sărbătorii naționale — 2 septembrie. Marcăm aceste aniversări într-un moment în care revoluția noastră repurtează mari victorii — se spune în memorandum. Luptînd umăr la umăr cu popoarele și armatele frățești ale Laosului și Cambodgiei, se arată în continuare, poporul și forțele armate vietnameze din ambele zone au obținut victorii de o deosebită importanță strategică, înfrîngînd într-o importantă măsură politica de „vietnamizare" a imperialismului S.U.A., creînd o nouă situație, din ce în ce mai favorabilă poporului vietnamez și mai defavorabilă pentru inamic.

Marile victorii ale poporului vietnamez și ale popoarelor laoțian și cambodgian, precum și extinderea luptei poporului american și a popoarelor întregii lumi pentru încetarea războiului agresiv al S.U.A. din Indochina pun imperialismul american într-o situație foarte critică. Totuși, guvernul american continuă cu obstinență politica de „vietnamizare" a războiului, căutînd să-l prelungească, să obțină o victorie militară, pentru a o folosi drept argument al negocierilor și a impune neocolonialismul american în Vietnamul de sud.

În aceste condiții, relevă memorandumul, aniversările Revoluției din august și sărbătorii naționale trebuie să marcheze în acest an sporirea victoriilor în luptă și în producție, un avînt al întregului partid și popor, al întregii armate, care să intensifice lupta de rezistență împotriva agresiunii S.U.A., pentru salvarea națională, accelerarea construcției socialiste, pentru transpunerea în viață a hotărîrilor partidului.

În încheiere, memorandumul subliniază „necesitatea intensificării educării ideologice a membrilor de partid, cadrelor, militarilor, a întregului popor, în vederea sporirii potențialului economic, a capacității de apărare și a mobilizării poporului, în sprijinul liniei independente și suverane a partidului, astfel încît destinul poporului vietnamez să fie făurit de el însuși".

Președintele Torres despre procesul revoluționar din Bolivia

Procesul revoluționar din Bolivia se încadrează în mișcările de eliberare de pe continentul latino-american, a declarat președintele Juan Jose Torres, în cadrul unei întrevederi cu participanți la reuniunea Consiliului Congresului Permanent al Unității Sindicale Latino-Americane (O.P.U.S.T.A.L.). El a subliniat că acest proces își propune eliberarea totală a țării sale de sub dominația străină. Referindu-se la necesitatea unității muncitorilor din America Latină, în lupta pentru înlăturarea dominației imperialiste și împlinirea țelului comun, președintele bolivian a chemat organizațiile sindicale să sprijine guvernele acelor țări care au în vedere măsuri progresiste.

Agenția Prensa Latina anunță din La Paz că Centrala muncitorească boliviană (C.O.B.) cea mai mare organizație sindicală din țară, s-a declarat din nou în stare de alertă. Cerînd membrilor săi să fie pregătiți pentru a face față pericolului declanșării unei lovituri de stat a elementelor de extremă dreaptă din Bolivia. Potrivit agenției France Presse, și armata a fost alertă.

PE SCURT

PERU VA STABILI RELAȚII DIPLOMATICE CU R.P. CHINEZĂ

Guvernul peruvian a hotărît să stabilească relații diplomatice cu Republica Populară Chineză, a anunțat vineri seara președintele Juan Velasco Alvarado, la sfîrșitul reuniunii Consiliului de Miniștri, transmite agenția France Presse.

● Agenția TASS transmite că vineri a avut loc o întrevedere între Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Nikolai Podgornii, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Jumjaagiin Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, aflat la odihnă în U.R.S.S.

● AGENȚIA Associated Press transmite din Washington că senatorul democrat Abraham Ribicoff, a depus joi în Senat un proiect de lege privind instituirea unui program de schimburi de oameni de afaceri și experți comerciali între Statele Unite și țările socialiste europene și Republica Populară Chineză. În expunerea de motive, senatorul Ribicoff declară că aceste schimburi sînt menite să ducă la intensificarea relațiilor comerciale ale Statelor Unite cu țările socialiste.

La Phenian a avut loc vineri un miting de masă organizat cu prilejul vizitei în R.P.D. Coreeană a lui Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei.

După cum relatează agenția A.C.T.C., la miting au luat cuvîntul Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, și șeful statului cambodgian, Norodom Sianuk.

Recomandarea unui grup de experți ai O.N.U.

● **UN GRUP** de experți ai O.N.U. a recomandat Comitetului special al Națiunilor Unite pentru decolonizare să condamne construirea în comun de către Statele Unite și Marea Britanie a unor baze militare în așa-numitul „teritoriu britanic din Oceanul Indian". În scrisoarea adresată Comitetului se arată că „astfel de acțiuni sînt contrare atît intereselor locuitorilor din această zonă și de pe continentul african, cît și menținerii păcii și securității internaționale".

REALITĂȚI CAPITALISTE

Umbra șomajului peste uzinele britanice

Fenomenul de recesiune din economia britanică determină, așa cum o indică statisticile oficiale, o înrăutățire constantă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Situația forței de muncă constituie o preocupare majoră a opiniei publice britanice. Cifre neliniștitoare se adună în paginile ziarelor : mai mult de 800 000 de șomeri (previziunile vorbesc despre un milion) ; cei considerați săraci se ridică la o cifră globală de 5 milioane. De 31 de ani Marea Britanie nu a mai cunoscut o rată atît de înaltă a șomajului și a pauperizării maselor muncitoare. Această explozie a șomajului a început acum cinci ani cînd fostul guvern laburist recursese la o „redislocare" a forței de muncă care se vroia justificată, în acel timp, de necesitatea unei „mobilități a muncitorilor". Măsura s-a dovedit în scurt timp, dezastruoasă, patronatul profitînd de împrejurări pentru reducerea locurilor de muncă. Consecința a însemnat înregistrarea a 500 000 de șomeri, număr care a crescut continuu din 1966 pînă în prezent, atingînd acum un record nu numai pentru Marea Britanie dar chiar și pentru oricare dintre celelalte țări vest-europene. Ziarul „TIMES" pronostica cu amărăciune : „Am ajuns să distrugem 2 000 de posturi pe lună". Cifra este, de altfel, destul de departe de realitate. Problemele nemulțumirii salariaților britanici se adună nu numai lunar, dar în fiecare zi. Industria manufacturieră reduce pe scară largă locurile de muncă. Aceeași depresiune se înregistrează și la șantierele navale, exemplul cel mai concludent fiind oferit de hotărîrea guvernului conservator de a concentra și reduce pe cele din Scoția — „Upper Clyde" ceea ce a stîrnit riposta hotărîtă a muncitorilor care își văd periclitate mii și mii de slujbe. În metalurgie, chimie, textile și industria alimentară se profilează aceeași situație. Dificultățile în industrie întîmpinate de „firme-mamut" ca Rolls-Royce, care folosesc munca a zeci de mii de salariați, declanșează reacții în lanț. „Reorganizări tehnologice" anunțate în industria oțelului și electricitate nu rezervă nimic bun muncitorilor, iar așa-numita „restructurare productivă" propusă la nivelul întregii economii înseamnă, în fond, mărirea numărului șomerilor. Dislocările produse în ultimul timp afectează serios nu numai pe muncitorii necalificați dar și pe specialiști, tehnicieni, cercetători.

Depresiunea din sectoarele de primă importanță economică a determinat o creștere a dificultăților pe care le întîmpină tinerii britanici — proaspăt ieșiți de pe băncile liceelor sau facultăților — în obținerea primului lor post de muncă. Familii întregi se văd lipsite de mijloacele de existență, flagelul șomajului lovind atît în tineri, cît și în capii familiilor, uneori aflați în pragul pensionării. Regiunile care suferă cel mai acut de pe urma recesiunii economice sînt nordul Angliei cu o rată a șomajului de 6%, Scoția cu 7 la sută, și Irlanda de nord cu 9 la sută. Chiar și zona paternic industrializată considerată „prosperă" și „o vitrină" a Marii Britanii — Midlands — a înregistrat o creștere a ratei șomajului de la 2,1 la 3.3. Recordurile triste le dețin localitățile Rhondda din Țara Galilor cu 10 la sută și Londonderry din Irlanda de nord cu 20 la sută. Șomajul a mai avut o consecință dureroasă : ivirea „orașelor fantomă" — condamnate la inactivitate datorită închiderii industriilor locale. Politica guvernamentală de sacrificare a intereselor maselor muncitoare este denunțată viguros. Salariații britanici plătesc, de altfel și ceea ce T.U.C. numea într-un document dat publicității „prețul pe care capitalul financiar și companiile industriale îl pretind pentru intrarea țării în Piața comună". Combativitatea muncitorească manifestată în demonstrații de protest și greve desfășurate în aceste zile în Marea Britanie reflectă hotărîrea muncitorilor de a se opune măsurilor guvernamentale.

DOINA TOPOR

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

● *Amintindu-ne de Hiroșima...* ● *Imperativele rațiunii*

● *Tendințe semnificative în mișcarea de tineret*

● *Incordare pe frontul social*

În fiecare an ne amintim în august, de destinul Hiroșimei. A șasea zi a lunii ne poartă cu gîndul către 1945 cînd, într-o dimineață ce părea asemănătoare cu toate celelalte pe care orașul japonez le trăise, peste Hiroșima și-a făcut apariția moartea atomică. Cronicarii tragicei istorii au notat cu scrupulozitate și momentul exploziei : ora 8 și 16 minute. S-a scris și se va mai scrie multe despre clipa aceea în care peste o sută de mii de vieți oamenești au fost curmate. Dar comemorînd nefericita întîmplare, oamenii de pretutindeni n-au sentimentul neputinței în fața unei fatalități atotputernice. Ei au înțeles că stă în puterea lor să împiedice repetarea tragediei de la Hiroșima, că în lume se găsesc în prezent forțe capabile să elimine primejdia războiului nuclear. Cea de a 17-a Conferință internațională împotriva bombelor atomice și cu hidrogen — Gensuikyo — a reflectat puternicul curent de opinie publică în favoarea dezarmării, în special a dezarmării nucleare. Nu este vorba doar de amintirea trecutului, de tragedia pe care memoria noastră refuză să o dea uitării, ci și de înțelegerea profundă a realităților prezentului, de rolul pe care popoarele pot și trebuie să-l aibă în impunerea dezarmării. Acumularea stocurilor de arme nucleare și de alte mijloace de distrugere în masă reprezintă un grav pericol pentru pacea pe planeta noastră. Mesajul transmis conferinței de tovarășul Nicolae Ceaușescu a găsit un puternic răsunet deoarece a exprimat o atitudine realistă. A găsit o largă înțelegere îndemnul conținut în mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu : „Popoarele trebuie să impună scoaterea în afara legii și lichidarea armei nucleare ! Trebuie interzise folosirea, producerea și amenințarea cu arma nucleară !"

Tratativele pentru dezarmare au ajuns la cea de a 527-a ședință. Mii și mii de ore de dezbateri, sute de mii de pagini stenografiate, dactilografiate și imprimate — un consum imens de energie. Dar negocierile ce se desfășoară în orașul de pe malul Lemanului n-au înaintat decît în mică măsură. Există un îngrijorător contrast între situația de stagnare ce se înregistrează la masa tratativelor și escaladarea înarmărilor, acumularea de armament distrugător. În aceste împrejurări este pe deplin justificată cerința exprimată de opinia publică de a se lua măsuri energice, cu caracter practic, în direcția dezarmării și, mai ales, a dezarmării nucleare. În acest spirit șeful delegației române în Comitetul pentru dezarmare, Ion Datcu, a exprimat poziția țării noastre în această problemă esențială pentru viitorul umanității. După ce a reamintit grupul de propuneri prezentate de România în martie 1970, propuneri care își mențin deplina actualitate, reprezentantul român s-a referit la transpunerea în viață a priorității și urgenței general recunoscute de care trebuie să se bucure măsurile de scoatere în afara legii și lichidare a tuturor armelor nucleare. România se pronunță pentru tratative laborioase asupra dezarmării nucleare și acordă o deosebită importanță elaborării unui acord de interzicere a armelor nucleare — măsură de natură să faciliteze adoptarea altor măsuri eficiente pe planul dezarmării nucleare. Delegatul român a mai relevat necesitatea asumării unor angajamente ferme de nerecurgere la forță și la amenințarea cu folosirea ei, și de neamestec, sub nici o formă și în nici o împrejurare, în treburile interne ale altor state. Guvernul român se declară neabătut pentru interzicerea creării de noi baze militare și a amplasării de noi arme nucleare pe teritoriul altor state, lichidarea bazelor militare de pe teritoriile străine, retragerea trupelor străine în limitele granițelor lor naționale, desființarea simultană a blocurilor militare, renunțarea la efectuarea de manevre militare pe teritoriul altor state, abținerea de la demonstrații de forță și de la orice acte care generează încordarea și stimulează înarmările, împiedicînd progresul pe calea dezarmării.

În această săptămînă România a prezentat, împreună cu alte state socialiste, propuneri privind interzicerea armelor bacteriologice și a toxinelor. Aceste propuneri reflectă poziția de principiu a țării noastre potrivit căreia toate mijloacele de nimicire, în masă, fără excepție, trebuie puse în afara legii.

România apreciază că progresul tratativelor pentru dezarmare revendică participarea activă a tuturor statelor și că în această privință ar avea o certă însemnătate convocarea unei conferințe mondiale de dezarmare. De altfel, evoluția internațională subliniază necesitatea imperioasă a participării tuturor statelor — indiferent de dimensiunile lor — la soluționarea problemelor cu care umanitatea este confruntată. Nici o problemă internațională, indiferent de natura ei, nu poate să-și găsească o soluție reală, pozitivă, doar într-un cadru limitat. În cuvîntarea rostită joi la Tulcea, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea : „Considerăm că toate statele—fie ele mari sau mici—trebuie să ia parte activă la soluționarea problemelor ; considerăm că nici o problemă, indiferent de ce natură ar fi ea, nu poate fi soluționată numai de unele state sau de anumite grupe de state, că problemele care privesc soarta tuturor statelor trebuie rezolvate cu participarea tuturor popoarelor. România, poporul român, își vor spune cu hotărîre cuvîntul în această privință și vor lupta neabătut pentru deplina egalitate în drepturi, pentru pace și colaborare între popoare".

Problema restabilirii drepturilor Republicii Populare Chineze continuă să preocupe cercurile largi ale opiniei publice mondiale. De altfel, încă din anul trecut la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. s-a format o majoritate favorabilă respectării drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U. și excluderii imediate a clicii lui Cian Kai-și. În acest an, proiectul de rezoluție elaborat de 18 state, printre care și România, a găsit un puternic sprijin, demonstrînd izolarea tot mai accentuată a celor ce promovează o politică de ignorare a realităților. Washingtonul e decis să-și modifice tactica. În acest sens, William Rogers, secretarul de stat al S.U.A. a afirmat că, la sesiunea din toamnă, S.U.A. vor sprijini admiterea R.P. Chineze în O.N.U. dar se vor împotrivi oricărei acțiuni de excludere a clicii ciankaișiste din O.N.U., adică vor vehicula ideea absurdă a „celor două Chine". Un comentariu al agenției „China nouă" a dat o replică fermă acestor manevre obstrucționiste. „Nu există decît o singură Chină în lume și aceasta este Republica Populară Chineză" — se subliniază în comentariu. Taivanul este o provincie chineză, o parte inalienabilă a teritoriului chinez. Poporul chinez — și, împreună cu el, forțele progresiste, democratice iubitoare de pace de pretutindeni — respinge hotărît politica „celor două Chine" ca și politica „o Chină și un Taivan". Tentativele de a bloca procesul restabilirii drepturilor legitime la O.N.U. ale marii Chine populare prin manevre absolut ilegale sînt sortite eșecului. Este interesant că chiar printre statele ce fac parte din N.A.T.O. se înregistrează semnificative modificări de opțiune în această problemă. „Canada nu va sprijini politica celor două Chine la Organizația Națiunilor Unite" — spunea premierul Pierre Elliott Trudeau. Canada, sublinia primul ministru, a adoptat o poziție clară atunci cînd, în octombrie 1970, a recunoscut guvernul Republicii Populare Chineze. Tot în această săptămînă, ministrul peruan al afacerilor externe a declarat că Peru va stabili în curînd relații diplomatice cu R.P. Chineză.

Din Italia ne-a parvenit un document semnificativ : apelul comun al organizațiilor de tineret. Caracterul deosebit, ieșit din cadrul obișnuitului, al acestui document provine din faptul că alături de Federația Tineretului Comunist Italian, de Federația Tineretului Socialist și de Tineretul P.S.I.U.P. se află de astă dată și organizația de tineret a celui mai important partid guvernamental — Partidul Democrat-Creștin. Cele patru organizații, cele mai mari și mai influente din țară, au condamnat încercările forțelor reacționare din cadrul și din afara guvernului de a deplasa spre dreapta orientarea guvernului. Apelul arată că acestor încercări „forțele care luptă pentru democrație și progres trebuie să le opună o mai mare capacitate de organizare politică a luptei maselor pentru reforme". Documentul semnat de organizațiile de tineret ale P.C.I., P.S.I., P.S.I.U.P. și P.D.C. reflectă angajamentul antifascist al unei părți esențiale a generației tinere a Italiei, faptul că în lupta împotriva pericolului pe care îl reprezintă renașterea dreptei se dezvoltă unitatea de acțiune și cooperarea unor organizații de diferite tendințe. Se vădește, încă o dată, rodnicia unei activități răbdătoare, atente, principiale, de cultivare a dialogului cu toate forțele dispuse să se angajeze în lupta pentru democrație, pace și progres. În condițiile efervescenței sociale din Italia, a marilor mișcări greviste desfășurate sub semnul unității crescinde de acțiune, documentul comun al principalelor organizații de tineret adaugă o nouă dimensiune luptelor populare.

Procesul de clarificare din mișcarea de tineret găsește ilustrări remarcabile și în Chile. Președintele, doi vicepreședinți și numeroși membri ai organizației de tineret a Partidului democrat-creștin din Chile au demisionat, părăsind acest partid datorită deplasării sale către dreapta. Demisiile acestea n-au fost surprinzătoare. De mai multe luni, majoritatea tinerilor democrat-creștini chilieni au adoptat o poziție realistă, sprijinind Guvernul Unității Populare. Ei puteau fi văzuți pe șantierele muncii voluntare — alături de comuniști și socialiști — ca și în multe din marile manifestații populare. Acești tineri constatau cu îngrijorare că partidul lor — acționînd împreună cu dreapta conservatoare — își propune să apere structuri anacronice și ca atare s-au rupt de democrația creștină. Gestul lor — ca și entuziasta participare a tineretului la efortul de înnoire a Republicii Chile — tălmăcește starea de spirit a unei generații tinere dornice să-și dedice energiile procesului constructiv.

Cronica săptămînii înregistrează, pe planul mișcării de tineret, desfășurarea celui de al doilea Congres al Federației Tineretului Khmer din Europa, care se desfășoară la București. Organizarea acestei importante manifestări în România exprimă solidaritatea militantă a tineretului și poporului român cu lupta pe care Cambodgia eroică și tînăra ei generație o desfășoară împotriva intervenției S.U.A. pentru libertate, independență și progres social. Seang Huor Long, președintele Federației Tineretului Khmer din Europa, a subliniat în interviul acordat „Scînteii tineretului" recunoștința față de sprijinul acordat de poporul și guvernul român, de tineretul Republicii Socialiste România, sprijin apreciat ca fiind o prețioasă încurajare în lupta pe care tineretul și poporul khmer o duce în condiții atît de dificile.

La capătul a 500 de ore de dezbateri furtunoase și după ce un val de proteste a străbătut Anglia, Camera Comunelor a adoptat legea antisindicală. Practic, prin intermediul acestei legi autoritățile speră să lichideze mișcarea grevistă. Aparent, se interzic „grevele neoficiale". Dar „neoficiale" sînt... peste 90 la sută din greve. Încordarea socială din insulele britanice, agravată de vertiginoasa creștere a șomajului și de deteriorarea situației economice, nu va putea fi atenuată prin măsuri de forță, de genul legii antimuncitorești. Ocuparea de către muncitori a șantierelor navale „Upper Clyde Shipbuilders" — fapt fără precedent în Anglia — vădește creșterea conștiinței de clasă a proletariatului britanic, hotărîrea lui de a folosi toate mijloacele de luptă de care dispune. Actul greviștilor a produs neliniște în lumea oficială. Premierul Heath a abandonat vacanța pe care o petrecea la bordul yachtului său (angajat în competiția „Admiral's Cup") pentru a fi prezent la Londra. Subliniind semnificația mai largă a inițiativei curajoase a constructorilor de nave din Scoția, ziarul „Morning Star" scria : „Acțiunea lor constituie un puternic imbold pentru toți cei ce sînt amenințați cu concedierea ca urmare a politicii guvernului conservator".

Realitățile capitaliste — și acest lucru este valabil nu numai pentru Anglia — obligă clasa muncitoare la o luptă acerbă pentru apărarea drepturilor ei, pentru a obține satisfacerea revendicărilor legitime. Măsurile represive — indiferent de caracterul lor — nu pot să frîneze mișcarea grevistă, deoarece această formă de luptă este dictată de situația în care se află cei ce muncesc, de înrăutățirea condițiilor lor de viață, de amenințarea tot mai persistentă a șomajului. Încercările de a soluționa criza economică, aruncînd poverile acesteia pe umerii proletariatului, determină reacția firească a oamenilor muncii care își apără drepturile lor vitale. În această vedem sensul nenumăratelor acțiuni greviste din Anglia, S.U.A., Italia, Franța, Uruguay, pe care le-am consemnat și în săptămînile trecută. Avocații rînduielilor permise ne vor reuși să ascundă esența fenomenului grevist din „țara fierbinte" pe care o cunoaște lumea capitalului.

EUGENIU OBREA

„ALEGERILE DE LA SAIGON SÎNT O FARSĂ"

DIN MESAJUL VICEPREȘEDINTELUI CONSILIULUI CONSULTATIV AL G.R.P. AL REPUBLICII VIETNAMULUI DE SUD

Trinh Dinh Thao, vicepreședintele Consiliului Consultativ al Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, a adresat populației din Saigon și din alte orașe sud-vietnameze un mesaj în care denunță alegerile „prezidențiale" și „parlamentare" frauduloase pregătite de regimul Nguyen Van Thieu, informează agenția de presă Eliberarea. În condițiile în care sute de mii de militari americani și trupele sateliților S.U.A. se află în Vietnamul de sud, iar trădătorul Nguyen Van Thieu este în fruntea mașinii administrative marionetă — se spune în mesaj — aceste alegeri nu pot fi decît o mare farsă, al cărei scop este de a da o acoperire „constituțională" regimului saigonez, instrument al neocolonialismului american.

Trinh Dinh Thao adresează un apel tuturor forțelor populare de a se uni strîns și de a-și coordona acțiunile pentru a dejuca farsa electorală și toate planurile inamicului, de a-și intensifica lupta în vederea înfrîngerii agresorilor, astfel încît poporul sud-vietnamez să-și soluționeze singur problemele pe baza drepturilor sale naționale fundamentale.

Între 6 și 16 septembrie va avea loc la Geneva cea de-a IV-a Conferință internațională asupra folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. La lucrările reuniunii și-au anunțat participarea numeroși oameni de știință, observatori și alte personalități, din peste 60 de țări.

Pe ordinea de zi a conferinței se află inscrise o serie de probleme între care : eliminarea și stocarea pe termen lung a deșeurilor radioactive, starca actuală și perspectivele reacțiilor termonucleare controlate. Cu același prilej va fi deschisă o expoziție internațională avînd ca temă „Atomul și dezvoltarea industrială".

Convorbirile S. A. L. T.

Vineri, a avut loc la sediul ambasadei S.U.A. din Helsinki cea de a opta ședință de lucru din cadrul actualei runde a convorbirilor sovieto-americane asupra limitării cursei înarmărilor strategice (SALT).

Următoarea ședință va avea loc marțea viitoare, la sediul ambasadei U.R.S.S. din Helsinki.

Colaborare spațială sovieto-americană

La Moscova s-a încheiat consfătuirea grupurilor mixte sovieto-americane pentru colaborarea în explorarea spațiului cosmic, inițiate în conformitate cu acordul dintre Academia de Științe a U.R.S.S. și Administrația Națională pentru Aeronautică și Cercetarea Spațiului Cosmic a S.U.A. (N.A.S.A.).

„Apollo-15" se îndreaptă spre Pămînt

Vineri, penultima zi în spațiu a astronauților americani David Scott, James Irwin și Alfred Worden, s-a scurs în liniște, în timp ce nava spațială „Apollo-15" își sporește viteza de deplasare pe traiectoria de întoarcere spre Pămînt. Treziți la ora 13.04 (ora Bucureștiului), ei au efectuat, între altele, o experiență de percepere pe retină, în obscuritate, a unor puncte luminoase a căror proveniență constituie încă obiectul ipotezelor. Aceste experiențe, efectuate, de altfel, în cursul ultimelor misiuni „Apollo", sînt urmărite cu interes și au drept scop studierea efectelor pe care le-ar putea avea acest fenomen asupra sistemului nervos uman, în cursul zborurilor spațiale de lungă durată.

O oră și jumătate mai tîrziu, cei trei astronauți au urmărit și fotografiat acest fenomen deosebit de rar — dubla eclipsă de Lună și Soare. În sfîrșit, la ora 21.51 (ora Bucureștiului) supunîndu-se tradiției inițiate în timpul misiunii „Apollo-11", astronauții au oferit ziariștilor aflați la Houston o „conferință de presă spațială", televizată în direct.

Comunicațiile dintre Centrul spațial și navă s-au limitat la strictul necesar — cifre și date tehnice și extrem de rare comentarii sau schimburi de păreri. De la Houston, astronauții au fost informați că prognoza meteorologilor prevede pentru simbătă la ora 22.46 (ora Bucureștiului) condiții satisfăcătoare în zona de amerizare fixată în apele Pacificului, într-un punct situat la 500 km nord de Insula Oahu din arhipelagul Hawaii.

Greva celor 17 000 de docheri americani, care a paralizat complet activitatea a 45 de porturi situate pe coasta de vest a Statelor Unite, a intrat în cea de a șasea săptămînă. În rada și la cheiurile porturilor californiene se află ancorate 145 de transoceanice încărcate cu mărfuri. Numai în portul San Francisco sînt 46 de vase.

Conducerea sindicatului docherilor a anunțat că „greva nu va înceta pînă cînd patronatul nu va satisface absolut toate revendicările muncitorilor ale căror venituri au fost substanțial reduse de inflație, de micșorarea săptămînii de lucru și concedieri".

cinema

BRIGADA DIVERSE ÎN ALERTĂ : rulează la Patria (orele 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21) Grădina Doina (orele 20,15).

UN LOC PENTRU ÎNDRĂGOSTIȚI : rulează la Capitol (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Favorit (orele 9,15; 11,30, 13,30; 18,15; 20,30). Grădina Capitol (orele 20; 21,45).

ÎNTOARCEREA SFÎNTULUI LUCA : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,00; 18,30; 21).

ÎL CUNOAȘTEȚI PE URBAN? : rulează la Lumina (orele 9—16 în continuare: 18,15: 20.30).

DETAȘAMENTUL ROȘU DE FEMEI : rulează la Central (orele 10; 13; 16,30 20).

FLOAREA SOARELUI : rulează la Scala (orele 10,30; 13,45; 16; 18,45; 21.15), Modern (orele 8,45; 11; 13,30; 16, 18,30; 20,45), Tomis (orele 10; 12,30; 15.30, 18). Grădina Select (ora 20), Grădina Modern (ora 20), Grădina Tomis (ora 20,30).

LANȚIȘOARE VERZI : rulează la Timpuri Noi (orele 9—20 în continuare).

SĂPTĂMÎNA NEBUNILOR : rulează la Excelsior (orele 9; 11.15; 13,30; 16; 18.15, 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30 16; 18,15; 20.30), Flamura (orele 9; 11.15; 13,30; 16; 18,15; 20.30).

SECRETUL PLANETEI MAIMUȚELOR rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18.30; 21), Feroviar (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18,30; 20.45) Melodia (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45), Grădina Festival (orele 20.15).

DISPARIȚIA LUI TIMO : rulează la Moșilor (orele 15.45; 17.45), Grădina Moșilor (ora 20.15).

ÎNDRĂGOSTIȚII : rulează la Drumul Sarii (orele 15,30; 17,45: 20).

CUM AM DECLANȘAT AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL : rulează la Rahova (orele 15,30: 19.30).

CORTUL ROȘU : rulează la Floreasca (orele 16; 19).

ASTERIX ȘI CLEOPATRA ; CIRCUL ; D-L GOE : rulează la Doina (orele 10; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

HAIDUCII LUI ȘAPTECAI ; ZESTREA DOMNIȚEI RALU : rulează la Cringași (orele 15,30; 19).

TURNUL DE ARAMĂ : rulează la Buzești (orele 15.30; 18), Grădina Buzești (ora 20.15).

AL 41-LEA : rulează la Unirea (orele 16; 18.30). Grădina Unirea (ora 20.30).

SUNETUL MUZICII : rulează la Lira (ora 15.30), Popular (orele 15.30; 19,30), Grădina Lira (orele 20).

FACEREA LUMII : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20.15).

NOTRE DAME DE PARIS : rulează la Arta (orele 15,30; 18), Grădina Arta (ora 20.15).

UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30)

GREȘEALA FATALĂ : rulează la Miorița (orele 10; 12.30; 15; 17.30: 20), Bucegi (orele 15,30; 18), Grădina Bucegi (ora 20,15).

MAYERLING : rulează la Munca (orele 16; 19,15).

SECRETUL DIN SANTA VITTORIA : rulează la Vitan (orele 15; 17,30), Grădina Vitan (ora 20).

ÎN ARȘITA NOPȚII : rulează la Dacia (orele 8.30—20 în continuare).

ÎNTÎLNIRE CU O NECUNOSCUTĂ : rulează la Grivița (orele 9: 11,15; 13,30; 16; 18.15: 20.30), Aurora (orele 8: 11,15: 13,30; 15,45; 18). Grădina Aurora (orele 20.15).

ULTIMUL MOHICAN : rulează la Flacăra (orele 15,30; 17.45; 20).

UN ITALIAN ÎN AMERICA : rulează la Giulești (orele 15.30: 17.45: 20).

O FLOARE ȘI DOI GRĂDINARI : rulează la Victoria (orele 9: 12.30: 16; 19,30), Pacea (orele 9; 16; 19.15), Progresul (orele 10: 15: 19).

S-A ÎNTÎMPLAT ÎN RECUNOAȘTERE : rulează la Înfrățirea (orele 15,30: 17.45: 20).

B. D. INTRĂ ÎN ACȚIUNE : rulează la Viitorul (orele 15,45: 18: 20.15).

PRINȚUL NEGRU : rulează la Volga (orele 9,15; 11.30; 13,45; 16; 18.15: 20.30).

HIBERNATUS : rulează la Parcul Herăstrău (ora 20,15).

YO-YO : rulează la Cinemateca — Union (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20.30).

FIII MARII URSOAICE : rulează la Ferentari (orele 15.30: 17,45: 20).

tv

● 16.15 Deschiderea emisiunii ● 18,00 Ex-Terra'71 ● 18,40 Bună seara, fete ! Bună seara, băieți ! ● 19,15 Publicitate ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20.00 Săptămîna internațională ● 20,15 Tele-enciclopedia ● 21,15 Film serial : „Urmărirea". Scenariul : Eugen Barbu, N. Mihail. Regia : Radu Gabrea. Episodul III — „Atelierul de croitorie" ● 22,05 Emisiune muzical-distractivă ● 23,10 Telejurnalul de noapte.

DUMINICĂ, 8 AUGUST 1971

PROGRAMUL I

● 8,30 Sport și sănătate ● 9,00 Matineu duminical pentru copii ● 10.00 Viața satului ● 11,15 Simfoniile lui Beethoven ● 12.00 De strajă patriei ● 12,30 În reluare, la cererea telespectatorilor. Selecțiuni din opereta „Liliacul" de J. Strauss în interpretarea ansamblului Operei Române din București ● 13,00 Emisiune în limba maghiară ● 14,30 Postmeridian — Sport : Concurs internațional de gimnastică artistică. Înregistrare de la Sofia. Box : Polonia-S.U.A. Aspecte înregistrate de la Varșovia ● 16,45 Magazin ● 18,10 PLANETA GIGANȚILOR. Film serial pentru tineret ● 19,00 Vetre folclorice. Pe drumul de costișe... ● 19.20 1001 de seri ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20.10 Reportaj săptămînii. Destinul Oltului ● 20,20 Desene animate ● 20,30 Bună seara, melodii... Spectacol muzical-distractiv realizat la Teatrul de Stat din Constanța ● 22,30 Telejurnalul de noapte ● 22,40 Telesport.

PROGRAMUL II

● 20.00 Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii. PLUM-PLUM ● 20,30 Reportaj-anchetă. De ce nu se citesc aceste cărți ? ● 20.40 Buletin de știri ● 20,50 Mari orchestre simfonice. Orchestra simfonică a Radioteleviziunii ● 21,35 Desene animate ● 21,45 Intermezzo muzical ● 21,55 Săptămîna culturală bucureșteană ● 22,10 Film serial : PLANETA GIGANȚILOR (IV).

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

teatre

SÎMBĂTĂ, 7 AUGUST 1971

Teatrul „Ion Vasilescu" (La Teatrul de vară „23 August") : FETELE DIDINEI — ora 20 ; Ansamblul „Rapsodia Română" : LA IZVOARE DE FRUMUSEȚE — ora 17.30; C.S.C.A. (La Rotonda Scriitorilor — Grădina Cișmigiu) : SPECTACOL DE SUNET ȘI LUMINĂ — orele 20,15; 21; A.R.I.A. (la Sala Palatului) : ANSAMBLUL DE CÎNTECE ȘI DANSURI „SLASK" — R. P. Polonă — ora 20; Teatrul Giulești (La Arenele Romane) : COMEDIE CU OLTENI — ora 20.

DUMINICĂ, 8 AUGUST 1971

Teatrul „Ion Vasilescu" (La Teatrul de vară „23 August") : FETELE DIDINEI — ora 20; C.S.C.A. (La Rotonda Scriitorilor — Grădina Cișmigiu) : SPECTACOL DE SUNET ȘI LUMINĂ — orele 20,15; 21; Teatrul „C. I. Nottara" (La Parcul Herăstrău) : SUS PE ACOPERIȘ... ÎN SAC — ora 20.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"